CAN

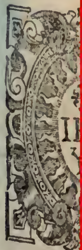
CONGREG

GENER

SOCIE

IE

Secunda

RO

In Collegio Roma

Anno Domin

SVPERIORV

CANONES CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.

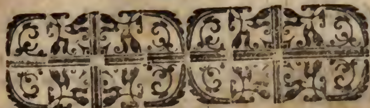
Secunda editio.

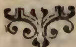
ROMÆ,
In Collegio Romano eiusdem Societatis.
Anno Domini . M. DC. XVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

AD LECTOREM.

LECTOREM præmonitum hic eſſe volui de ratione ordinis tum Canonum, tum Decretorum Congregationũ generalium. Quæ videlicet Decreta, cum ex præſcripto Congregationis ſeptimæ generalis, ad faciliorem eorum communicationem, typis mandari debuerint, non omnia illa quidem, vt habentur in Actis Congregationum, communicare neceſſum fuit: ſed ea duntaxat, quæ tanquam leges aliquid præſcriberent, quod vel ad praxim, vel ad neceſſariam inſtructionem ſpectaret: adeoq. in eorum impreſſione nec numerus idem, nec ordo

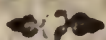
seruari potuit, qui in prædictis Actis Cõgregationum. Hinc porro consequitur, quod præcipue ad vitandum errorem animaduerti oportebat, vt qui nunc recuduntur Canones, quasi Lex vniuersalis, promulgata (hoc enim inter se differunt) dum citant Decreta, vnde sunt excerpti, ad recentem hanc Decretorum editionem referri debeant, vbi proprium habent illa numerum, non autem ad Actorum ordinem. Ceterum eadem erit ratio formularum Congregationum omnium, auctoritate septimæ recognitarum, & auctarum: in quibus nimirum citabuntur Decreta eo numero, & ordine, quo proximè sunt edita coniunctim. Sicque deinceps confusionis causa erit nulla, simulque memoriæ consuletur. Romæ 21. Ianuarij, 1616.

Bernardus de Angelis Secretarius Societatis Iesu.

CANO-

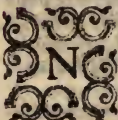

CANONES
Ex Decretis Congregationum generalium extracti.

CANONES PRIMAE Congregationis generalis, auctoritate Quarta recogniti.

Tit.6. d. 61.

NOSTRI, qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, non cogantur ea relinquere ante professionem, nisi iubente Generali, Commissario, vel Prouinciali post primum annum probationis.

Circa Exam c.4. §. 5. Beneficia quãdo relinquẽda;

Tit.6. d. 60.

2 Si quæ beneficia personis de Societate conferantur, siue curata sint,

Exa. c.4. §. 5. Quæ Beneficia nõ admittenda.

siue simplicia, ne admittantur.

Tit. 6. d. 64. 3 Solus Præpositus Generalis auctoritatem habeat regulas condendi: & alij eam duntaxat, quam ab ipso acceperint. & cum ea si quid ordinabunt, transmittant Præposito, vt id examinet; & si videat expedire, confirmet. Circa 1. p. Const. in proœ. decl. §. 1. Solus Generalis cōdit regulas.

Tit. 2. d. 1. 4 Constitutiones firmæ, ac ratæ habendæ, & etiam obseruandæ sunt, prout in exemplari originali Patris nostri Ignatij habentur. Proœm. decl. §. 1. Constitutiones firmæ habendæ.

Tit. 6. d. 50. 5 Sæculares, qui emittunt vota in ordine militari vocato Christi, posśint ad Societatem nostram admitti, licet credatur non emissuros professionem apud nos. P. 1. c. 3. §. 5. Ordo militũ Christi.

Tit. 6. d. 20. 6 In benedictione mensæ, & gratiarum actione sequendus est vsus Romanus communis, & id in refectorio (nam in priuata, a & secunda mensa, antiqua consuetudo retineri potest) & non sedendo benedictio, & gratiarum actio fiat. Circa 3. p. Const. c. 1. §. 5. Benedictio mēsę.

a Con. 4. d. 71.

Tit. 6. d. 13. 7 Habeantur amici, qui protectionem suscipiant Collegiorum; sed nomina, quæ iurisdictionem dicant, vitanda sunt, ne aliquando eorum aliqui plus satis sibi sumant. Circa 4. p. Const. c. 1. §. 3. Protectores.

Tit. 6. d. 42. 8 Concedenda est sepultura in nostris P. 4. c. 1. §. 4.

ſtris Eccleſijs ijs, qui Collegiorum noſtrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt: Principibus etiam, & Prælatis, qui id voluerint. alijs autem perſonis, etiam benemeritis, non eſt id ſine facultate Præpoſiti Generalis concedendum. Quicunque tamen illi fuerint, non videntur ea officia pro eis publice dicenda, quæ pro noſtris fratribus defunctis dicere ſolemus: & obſeruetur ne cuiquam præiudicium fiat huiuſmodi ſepulturis, & vt nullus Noſtrum ſponte ſe offerat ad eam licentiam petendam, & ne ius ſepulturæ poſteri eorum, qui ibidem ſepeliuntur, acquirant. — Quibus ſepultura concedenda.

Tit. 6. d. 41. — [a] Declaratur in 4. Cong. d. 72. — 9 [a] In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per Eccleſias ciuitatis, poſſunt in noſtris Eccleſijs huiuſmodi exequiæ celebrari cum feretro ſine pompa; celebrando ſcilicet Miſſas, vel ſi vſus patriæ habet, etiam recitando Officium defunctorum modo noſtro ſimplici, vt fieri ſolet in ſepulturis Noſtrorum. — P. 4. c. 1. §. 4. Exequiæ Principum.

Tit. 6. d. 15. — 10 Non expedit, vt Capellaniæ, quibus inſeruiunt Clerici ſæculares, quos Noſtri poſſint eligere, in noſtris Eccleſijs erigantur. — P. 4. c. 2. §. 4. Capellaniæ.

Tit. 6. d. 34. Can. 9. Cong. 2. 11 Modus imponatur ædificijs Domorum, & Collegiorum, quod in nobis est, vt sint ad habitandum, & officia nostra exercendum vtilia, sana, & fortia: in quibus tamen paupertatis memores esse videamur. vnde nec sumptuosa sint, nec curiosa. De Ecclesijs tamen nihil dictum est. P. 4. c. 1 §. 5. Aedificia.

Tit. 6. d. 19. 12 Nostris præscribendum non est, vt omnes in eundem locum orationis causa conueniant. quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quæ pro re nata publice ad tempus institui potest. [a] Cum Nouitijs tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit, vbi Præpositus Generalis expedire iudicauerit. P. 4. c. 4. §. 3. & 4. Orare simul.

[a] Cong. 4. d. 70.

Tit. 6. d. 31. 13 Initio concionum semper salutetur B. Virgo, siue procemium præmittatur, siue non. Superpelliceo autem vtendum est inter concionandum; stola vero iuxta patriæ morem adhibeatur, vel non. In lectionibus sacræ Scripturæ ad populum superpelliceum est adhibendum, [b] nisi in ijs regionibus, & locis, vbi in huiusmodi lectionibus non est superpellicei vsus. P. 4. c. 8. §. 3. Conciones.

[b] Cong. 4. d. 14.

Tit. 6. d. 58. 14 Christiana doctrina canendo doceri potest, vbi ad maiorem ædificationem P. 4. c. 8. §. 6. Doctrina Christiana.

cionem

tionem id fore obſeruabitur.

Tit. 6. d. 39. 15 Cathedræ publicæ in Vniuerſitatibus, aut alibi, cum ea diſceptatione ſuffragiorum, & oppoſitione, quæ ſolet fieri, non ſunt admittendæ: ſi tamen ſponte offerantur ab Vniuerſitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quiſquam ſe opponat, cum quo ſit diſceptandum, admitti poſſent conſulto Generali. P. 4. c. 13 & 14. Cathedræ in Vniuerſitatibus.

Tit. 6. d. 44. 16 Proponi, & dari poſſent munuſcula quædam (quæ præmia vocantur) ſcholaſticis externis, vt ea ratione inflammentur ad ſtudia literarum: dummodo fratribus noſtris ne dentur, nec externis noſtro ſumptu: & ſeruetur modus honeſtus, & religioſus. P. 4. c. 13 §. 3. Præmia ſcholaſticis.

Tit. 2. d. 21. 17 Conſtitutio Capitis decimi ſexti quartæ partis, pertinens ad correctionem externorum ſcholaſticorum, vt iacet, eſt retinenda, & ſeruanda: ſicubi tamen neceſſe fuerit, poterit diſpenſare Præpoſitus Generalis. P. 4. c. 16 §. 5. Correctores.

Tit. 6. d. 40. 18 In ſcholis noſtris, cum Vniuerſitatum curam ſuſcipimus, eos etiam admittere debemus, qui à Societate poſt emiſſa vota defecerunt, niſi ex admiſſione graue ſcandalum ſequeretur: de quo iudex erit Præpoſitus Prouincialis. P. 4. c. 17 §. 3. Dimiſſi quãdo ad ſcholas admittendi.

Tit.6. d. 52. 19 Quæ insignia ferre debeant Doctores, & Magistri de Societate in Vniuersitatibus, cum publicis actibus præsident, pertinet ad Præpositum Generalem determinare, vt ipse Constitutiones Vniuersitatum declaret. Non autem incommodum est, si Nostri in his publicis actibus portent aliqua insignia, in pileo præsertim, vt sunt fila illa serica, quæ ponuntur in medio pilei. P 4. c. 17 §. 8. Insignia doctoratus.

Tit.2. d. 22. 20 Constitutiones quintæ partis circa professiones emittēdas seruandę sunt, nec ceremoniæ addendæ. Circa 5. p. Const. c.3. §.2. Ceremoniæ in pro fessionib.

Tit.6.d. 59. Can.20. Cong. 2. 21 Institutio puerorum in doctrina Christiana, præter id quod ad probationes pertinet, valde commendatur professis, vt hoc pium opus, iuxta literarum Apostolicarum, & Constitutionum rationem exequantur. Pater quidem noster Ignatius iniunxit singulis professis, vt semel per quadraginta dies id facerent. 5. p. c.3. §. 3. Votum de pueris instruendis.

Tit. 6. dec.53. 22 Vota, quæ Nostri cum adhuc essent in sæculo emiserunt (agitur autem de alijs, quam de Religionis determinatæ) in nostra Societate suspensa sunt, etiamsi per professionem non tollantur: & ita obligationem eorum cessare, dum in Societate manent, intelligatur. P.5. c.4. Vota sæculi suspensa.

Tit. 6. d. 16. 23 Ea indumenti ratione vtantur Coadiutores temporales, qua ipsi à nostris Sacerdotibus, & à sæcularibus hominibus distinguantur; sitque vestitus eorum honestus iuxta morem patriæ. Circa 6. p. Const. c. 1. §. 15 Coadiutorum habitus.

a Cong. 3 dec. 32. [a] & pileorum quidem ratio Generalis arbitrio relinquitur, sic tamen vt prædicta distinctio seruetur.

Tit. 6. d. 35. 24 Nostri barbam ne nutriant. Barba.

Tit. 2. d. 25. Can. 24. Cong. 2. & Can. 9. Cong. 3. 25 Seruanda est Constitutio tertij capitis sextæ partis, quæ dicit; Vesperas cantari posse, non item Missam; & non nisi ex grauissima causa dispenset Præpositus Generalis, vt Missa cantetur, & id tantum Dominicis diebus, & festis. P. 6. c. 3. §. 4. Cãtus missæ, &c.

Tit. 6. d. 16. 26 Coadiutores temporales, qui inseruiendi Missis officium habent; clericali pileo vtantur. Quod si alicubi expedire iudicetur, vt dum inseruiunt, superpelliceo vtantur, petatur facultas à P. Generali. P. 6. c. 3. lib. B. Pileus pro inseruientibus sacro.

Tit. 6. d. 30. P. 6. c. 2. §. 15. 27 Obseruetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viuentibus dicitur in Constitutionibus; vt scilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis, in qua versamur, vti solent. Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, P. 6. c. 4. §. 3. Defunctorum habitus.

induci, quo alij Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent. [a] Poterit tamen P. Generalis dispensare, vbi visum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem, vt non Sacerdotes in eo vestimenti genere sepeliantur, quo dum viuerent, vtebantur. Quod autem attinet ad Officium pro defunctis, Constitutiones seruentur, vbi in Ecclesia nostra funus celebratur, & numerus sufficiens Nostrorum erit: vbi enim alterutrum deesset, possent externi vocari ad funera Nostrorum.

[a] Cong. 4. dec. 2.

Tit. 6. d. 6 28 Si Præpositus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel sponte iret, non ad tempus breue, arbitrio ipsius relinquendum est, an aliquos ex Assistentibus secum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda erunt plura, vel pauciora: vt socium tamen semper aliquem eorum apud se habere deberet. Circa 8. p. Const. c. 1. §. 7. Assistẽtes cũ Generali Romã exeunte.

Tit. 6. d. 32. 29 Poterit Præpositus Generalis Prouincialibus iniũgere, vt quotannis visitent Domos, & Collegia suarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet; & ipsemet Constitutiones in hac parte interpretetur. P. 8. c. 1. §. 7. Prouinciales visitẽt quotannis.

Tit. 6. d. 27. 30 In mensa Sacerdotes præcedent alios P. 8. c. 7. §. 2.

alios ad eum gradum non promotos: inter ipsos autem Sacerdotes, aut inter ceteros, qui Sacerdotes non sunt, nullus ordo constituatur. Ordo in mensa.

Tit. 6. d. 37. 31 De carceribus tenendis ius quidem est penes Societatem, vsus autem Præposito relinquitur. Circa 9. p. Const. c. 3. §. 10 & 11. Carceres.

Tit. 1. d. 1 Can. 23. Cong. 4. 32 Non expirat potestas Prouincialium & aliorum officialium per mortem Præpositi Generalis, nec per electionem noui: neque licet eidem Præposito mutare huiusmodi officiales (a qui ab ipso Generali creantur) vsque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem Congregationi aliquem esse mutandum videretur. P 9 c. 3. §. 18. & 15. Prouinciales, &c. non expirãt in morte Generalis.

a Cõg. 4. dec. 69.

Tit. 6. d. 12. & 13. Can. 35. Cong. 2. 33 Commissarij non erunt officiales ordinarij, sed prout visum fuerit Præposito Generali expedire. Post mortem vero Præpositi expirat (in b Europa) Commissariorum potestas. Nec ratione officij suffragium habebunt ad electionem noui Præpositi, nisi alioqui eligerentur inter illos ternos de ea Prouincia, in qua versabuntur tempore Congregationis Prouincialis; ad quam vocari debebunt, & eligi poterunt, vt veniant ad Congregationem generalem. P. 9. c. 3. §. 20. Commissarij.

b Cong. 4 Can. 23.

Cum

Tit.6.d.3 34 Cum dicatur capite quarto nonæ partis, prouidentiam Societatis circa Præpositum Generalem esse primum circa externa, secundo circa corpus, tertio circa animam: & in capite sequenti dicatur, quod per Assistentes exerceat Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient, quod in Domino iudicauerint expedire: Declaratur, quod verba illa, Dicere, & Facere, ita sunt intelligenda, vt coniunctim ad tria referantur; Facere quidem, & Dicere, ad duo priora; Dicere vero, idest Admonere per personam ad id deputatam, ad tertium tantum. P.9.c.4. §.2. 3. et 4. et c.5. §.2. Auctoritas Assistentium circa Generalem.

Tit.6 d.5 35 Sine consensu Societatis non potest dimitti officium Assistentis, etiam ob aduersam valetudinem in aere Romano. quod si per Societatem id licebit, Constitutionum ordo in alio substituendo seruetur. P.9 c.5. §.3. Assistentis aduersa valetudo.

Tit.6.d.7 36 Si Pontifex quempiam ex Assistentibus aliquo mittere vellet, discretioni Generalis relinquitur, an eum informare debeat, vt potius alium mittat: vt plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportet. P.9.c.5. §.3. Assistens quando à Pontifice mittitur.

Tit.6.d.4 37 Si mittatur Assistens à Præposito extra locum, in quo ipse residet; non P.9.c. 5. §.3. lit. A.

se ex-

se excusare debet, sed obedire. Ipsius tamen Præpositi erit Constitutionum meminisse, quæ non esse facile ablegandum quempiam Asistentium statuunt. Quando à Generali.

Tit 6. d. 8 38 Si male se gereret Asistens, adeo vt indignus videretur eo loco; posset interim suspendi ab officij executione à Præposito Generali: non tamen omnino remoueri, nisi de consensu Societatis, iuxta Constitutiones. poterit tamen alius à Præposito constitui, prout illæ dicunt in casu mortis, & diuturnæ absentiæ. P. 9. c. 5. §. 3. Assistens quãdo male se gerit.

Tit. 6. d. 10. 39 Licet in vnam personam coincidere posit Secretarij & Asistentis officium, melius est tamen diuersis personis hæc officia committi. P. 9. c. 6. §. 8. Secretarius ne idẽ sit qui Assistens.

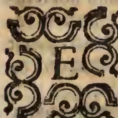
FOR-

Cong. 1. Tit. 6. d. 23. & Cong. 3. dec. 70.

FORMVLA VOTORVM simplicium,

Circa p. 6. Const. c. 2. §. 3. & p. 10. § 6.

Quæ professi emittunt post professionem iuxta Constitutiones, extracta ex prima Congregatione generali, & recognita a tertia.

GO N. professus Societatis Iesu promitto Deo omnipotenti coram eius Virgine Matre, & tota curia cœlesti, & coram R. P. Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, nunquam me acturum quacunque ratione, vel consensurum, vt quę ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

2 Præterea promitto, nunquam me acturum, vel prætensurum, ne indirecte quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem, in Societate eligar, vel promouear.

3 Promitto præterea, nunquam me cura-

curaturum, prætensurumve extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem; nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere potest sub pena peccati.

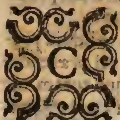
a Cōg. 3. d. 70. 4 Tum si quem sciam [a] aliquid prędictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifestaturum Societati, vel Præposito eius.

5 Insuper promitto, si quando acciderit, vt hac ratione in Præsidem alicuius Ecclesiæ promouear: pro cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo; me eo loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, vt nunquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consilijs vero huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem venerint, iudicabo: omnia intelligendo iuxta Societatis Iesu Constitutiones, & Declarationes. In tali loco, tali die, mense, & anno, &c.

Dec. 61. Cong. 4.

Congregationis generalis, auctoritate Quartae recogniti.

Dec. 19.

VRETVR, vt in quauis Prouincia, Domus aliqua probationis, vel coniuncta Collegio (in habitatione tamen distincta) vel separata quam cito commode fieri poterit, instituatur: & biennio, ac bene probentur Nouitij, non literarum, sed mortificationis, ac profectus spiritualis studio vacando. In secundo tamen anno posset à Prouincialibus, ex commissione Generalis, circa studium dispensari, habita ratione personarum, locorum, & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Nouitij vero non modo ad vota emittenda non sunt hoc biennio instigandi, sed si sponte emitterent, non sunt admittendi ad ea renouanda cum alijs, qui biennium expleuerunt; sed seorsum ab illis ipsi Nouitij simul inter se id faciant.

Circa Examen. c. 1. §. 12. & 13. Domus Probationis.

Cong. 4. ad. 73.

D. 104. Nomen illud honorificum, Don, vbi est insigne nobilitatis secularis, de Socie-

Exa. c. 4. §. 7. Don.

Societate nostra omnino tollatur.

Dec. 28. & 22. 3 Circa distributionem bonorum ex patrimonijs fratrum nostrorum prouenientium, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt; probatur quod idem P. Præpositus sensit, vt scilicet seruetur Constitutio capitis primi partis tertię, expresse mentione facta illorum verborum, quæ in eadem Prouincia distributionem faciendam insinuant. Et ea quæ continentur quarto capite Examinis de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, vt instructio quædam generalis sit, & lex, qua Nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro deuotione tamen sua. Quæ vero in parte tertia, capite primo, paragrapho nono continentur, intelligātur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, siue in particulari, siue in generali distribuere ex sua deuotione volunt. In quo casu, si Rectores, & Prouinciales, iuxta Declarationem eiusdem loci, illis repræsentent, perfectius esse, vt bona sua dispositioni Præpositi Generalis relinquant; tunc declaratum est, vt hæc bona in eadem Prouincia tantum, & non alibi P.

Circa 3. p. Const. c. 1. §. 9. Distributio bonorum.

Can. 3. Cong. 3. In exa. c. 4. §. 1.

Generalis debeat distribuere. & ad hanc legem & intellectum, quæ in nona parte, capite tertio, paragrapho sexto habentur, interpretanda sunt; si quo pacto de nostris fratribus intelligi possunt. Quod si aliquis imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostræ loco extra Prouinciam applicare bona sua velit; proponendum erit illi, vt dispositioni Præpositi Generalis relinquat qui ea distribuet iuxta formam superius præscriptam: alias ea bona à Societate nostra non admittantur; sed ea teneatur ipse in veros Christi paupere; extra Societatem dispensare. si vero ea alicui Collegio intra Prouinciam assignauerit, sit in manu Prępositi Generalis potestas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc modum Constitutiones hæ posthac conciliandæ, atque obseruandæ sunt.

Dec. 79. 4 Casus reseruati, qui à R. P. nostro Lainez editi sunt, retineantur. Declaratio vero, & ampliatio, vel restrictio casuum spectat ad R.P. Generalem. P.3. c.1. §. 11. Casus reseruati.

Dec. 13. 5 In singulis Prouincijs vbi & quando commode fieri poterit, curetur saltem vnum institui Seminarium Societatis perfectum, ad formandos Professores Circa 4. p. Const. in proœ. §. 1. Seminaria Nostrorum.

& alios

& alios operarios vineæ Christi, in humanioribus literis, Philosophia, & Theologia, vt toti Prouinciæ postea sufficiāt: sed vbi nostri docendi munus obituri sunt, paulatim, non præpropere, huic negotio promouendo dent operam.

Dec. 11. Cong. 3. d. 30. 6 Adhibeatur in posterum moderatio in multitudine Collegiorum admittenda: rogatque P. Præpositum Generalem Congregatio, & serio commendat, vt potius applicet animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad noua admittenda. E si quæ ex ijs, quæ offeruntur, admittenda existimaret, eiusmodi sint, vt ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura videantur: & quoad eius fieri possit, ita dotata, vel eam rerum vitæ necessariarum commoditatem habentia, vt nō tantum operarij sustentari possint, sed & is etiam numerus scholasticorum, juxta formulam datam pro accipiendis Collegijs à R. P. Nostro Lainez, qui pro Seminario sit eidem Collegio futurus ad sui conseruationem: nec admittantur, licet hæc omnia suppeterent, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, & demum operarios in vita, & doctrina P.4. c.2. §. 1. Multiplicitas Collegiorum. Infra in formula acceptandorum Collegiorum.

B 3 ido-

idoneos, vt huic muneri posse satisfacere, auditis Assistentium sententijs, iudicaret; & quidem sine aliorum Collegiorum detrimento.

Dec. 90. 7 Si qua Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus nec Nostri legant, nec scholasticos alant; poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conseruatis, detur opera vt plene fundentur. Nostris tamen interim bonis illis non vtantur; sed ex eleemosynis viuant; ac simul dent operam, vt prædicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur. P. 4. c. 2. §. 2. Collegia non bene fundata quo modo retinenda. Can. 6. Cong. 3.

Dec. 78. 8 Vniones beneficiorum, quæ curam animarum habent, non admittantur. P. 4. c. 2. §. 4. Vniones beneficiorum.

Dec. 103 9 Ad R. P. Generalem referenda est forma, & modus ædificiorum nostrorum construendorum, vt ille iuxta Decretum præteritæ Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuat. P. 4. c. 2. §. 5. Aedificiorum idea ad Generalem. Can. 11. Cong. 1.

Dec. 101 10 Procuratorem, qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi, alere debent ij, quorum negotia agit. Prouinciales vero, Commissarios, Generalem P. 4. c. 2. §. 5. Expensæ pro Generali, Prouinciali Commissario, &c.

lem etiam ipsum, alet ea Domus, vel Collegium, vbi erunt. Quibus quando in itinere fuerint, expensas facient ij, quibus erit bono illud iter, si tamen pro Societatis gubernatione, vel negotijs iter faciunt.

Dec. 102 11 Pro Solicitatore, pro Aduocato, pro Procuratore, & alijs officialibus externis; si quid præterea ad actionem, vel expeditionem alicuius negotij, vel literarum Apostolicarum, vel Regiarum, & huiusmodi aliarum, expendetur; id soluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expensum. P.4. c.2. §. 5. Expensæ pro Procuratore, & Solicitatore.

Dec. 39. 12 Ne plures in Collegijs teneantur, quam ali possint, siue ex reditibus, siue ex eleemosynis consuetis. P.4. c.2. §. 6. Non plures alātur

Dec. 23. Can. 5. Cong. 4. 13 Seminaria Episcoporum gubernanda ne admittantur. Si tamen fundatio perpetua, & insignis eorum ita fieret, vt simul etiam coniunctum Collegium nostrum valde promoueretur, vel de nouo instueretur, & abundaret Societas operarijs idoneis, & libera eidem gubernatio committeretur; possent, ex dispensatione Præpositi Generalis, & nō aliter admitti. Non dentur tamen huiusmodi Seminarijs separati Præceptores ab ijs, qui in Scholis nostris pro So- P.4. c 3. lit. B. Seminaria Episcoporū quando admittenda.

cietatis nostræ Instituto prælegunt.

Dec.83. 14 Quamuis in Constitutione capitis quarti, quartæ partis designentur festa Paschæ, ac Nautiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholastici: tamen cum colligi possit ex declaratione eius loci, potestatem esse in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus, in Generali Præposito esse facultatem in vniuersum illa festa mutandi: quod traditio vniuersalis à tempore ipsius Patris nostri Ignatij, vsu, & consuetudine hactenus corroborata confirmat. P.4.c.4. §. 5. Renouatio Votorũ quando facienda.

Dec.84. 15 Rectores cum teneantur ex Cõstitutione, & Declaratione capitis decimi partis quartæ, Doctrinam Christianam legere vel docere per quadraginta dies, per se vel per alium id præstare debent intra annum, postquam officium Rectoris inierit, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim; primo quidem, quemadmodum doceri solent pueri, deinde etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Præter illum annum, eo quidem nomine non tenebitur Rector; sed alio poterit communi, vt in quodam Decreto definitum est de P.4.c.10. §. 10. Ad Doctrinam Christianam quãdo Rectores tenentur. Infra Can.20.

Pro-

Professis, & Coadiutoribus formatis.

Dec.85. 16 Ex Declaratione vltima capitis decimi quartæ partis colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quæ sunt propriæ Scholasticorum nostrorum. Illæ vero, cum contineantur in regulis Scholasticorum, fit vt illæ regulæ sint legendæ publice bis aut ter singulis annis. Eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas. P.4.c.10 lit. L. Regulæ Scholasticorũ quando legẽdæ

Dec.88. 17 Non expedit, vt breues cursus Artium, vel Theologiæ instituantur: sed si qui ex ijs, qui futuri sunt Coadiutores spirituales ad altiora studia non videantur promouendi; ij humaniorum literarum studio, & compendio Dialectices contenti sint: quibus studijs instructi casus conscientiæ audire poterunt. P.4.c.15 §.1.et 2. Breues cursus artiũ.

Dec.89. 18 Non probatur, vllum ad aliquam in nostris Vniuersitatibus facultatem esse promouendum, quam Nostri non profiteantur. P.4.c.15 §. 4. Vniuersitatum nostrarum promotiones.

Dec.91. 19 Quemadmodum hactenus factum est in quibusdam locis, vt Nostri ita examinent promouẽdos ad ordines, aut curæ animarum, verbo Dei, vel confessionibus audiendis proficiendos, P.4.c.15 §. 4. Examina Sacerdotũ externorum.

vt

vt simul iudicium ferant de illorum sufficientia, & admissione; ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus non esse consentaneum nostro Instituto.

Quod si examinandi ministerium effugere nulla ratione possimus, illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis, vel non admittendis non feramus: sed illud omnino Prælatis relinquamus; possit tamen dispensare R.P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens esse in Domino iudicauerit.

Declar. in 4. Cong Can. 7.

20 Quiuis Professus quatuor vel trium votorum post editam professionem, quiuis etiam Coadiutor spiritualis formatus post sua vota, intra annum per quadraginta dies continuos, vel interpolatos Doctrinam Christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Præterea vero hoc tam sanctum exercitium visum est admodum R.P. Generali commendandum, ne nullo vnquam tempore illius obliuio in nostros animos irrepat, cum illud in votorum nostrorum formula cōplectamur. Curet itaque idem R.P. Generalis, vt Nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

Dec. 77. Can. 21. Cong. 1.

Circa 5. p. Const. c. 3. §. 3. lit. B. Ad Doctrinam Christianam quando tenetur Professi, & Coadiutores.

21 Con-

Dec. 48. 21 Congregatio, totius Societatis nomine, cessit cuicumque iuri, prouenienti ex concessione Concilij Tridentini, ad habenda bona immobilia in communi, in Domibus Professorum, vel eorum Ecclesijs; vt iuxta nostras Constitutiones, & vota, quæ post professionem emittuntur, paupertatem in professis, ac ipsorum Domibus retineremus.

Circa 6. p. Const. c. 2. §. 2. Cessio iuris honorũ immobilium.

Dec. 75. 22 Quamuis ex eleemosynis viuat Societas, & opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosuis posimus; tamen ad maiorem ædificationem, paupertatis nostræ sinceritatem, & puritatem, placuit præcipere Nostris omnibus, vt nulli externo suadeant (nam de Nostris in Constitutionibus, & Decretis dictum est) vt nobis potius quam alijs pauperibus dent eleemosynam; sed contenti simus, vbi petimus eleemosynas quotidianas, illas simpliciter, ac plane amore Dei petere. Ad donationes vero quascunque, siue legata, simpliciter etiam, & plane posimus tantum nostras necesitates explicare: definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has eleemosynas; ac proponere

P. 6. c. 2. §. 6. et 1. Eleemosynæ.

P. 3. c. 1. §. 9. et supra Can. 3. Cong. 3.

re

re tantum illi possimus, vt ad orationem, & alia media accurrat, quibus possit de donatione, vel legato constituere, iuxta id quod Dominus inspirauerit, & ratio recta suaserit.

Dec. 97. 23 Non sit arcula in nostris Ecclesijs ad eleemosynas accipiendas pro alijs, cum pro nobis omnino necesse sit eam poni non posse; vt non rem tantum euitemus, quæ nobis prohibita est, sed rei illius omnem speciem. P.6. c.2. §. 8. Arcula in Ecclesijs.

Dec. 22. Can. 25. Cong. 1. et Can. 9. Cong. 3. 24 Iuxta Constitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habita ratione finis quem ipsæ Constitutiones intendunt; possit Præpositus Generalis cantum Missæ, & Vesperarum in hunc, vel illum locum inducere, prout in Domino expedire iudicauerit. Vbi autem inductus esset, si inutilis ad finem nostri Instituti, & proximorum ædificationem videretur; vel deessent qui bene id munus præstare possent; committitur Præposito Generali, vt eum valeat reuocare, ac prohibere, si ita visum ei fuerit. P.6. c.3. §. 4. Cantus missæ, & vesperarũ

Dec. 80. 25 Omnia quæ speciem habent sæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, P.6. c.3. §. 7. Negotiatio.

& si-

& similibus, intelligantur prohibita esse Nostris.

Dec. 74. 26. Lites forenses, pro rebus præsertim temporalibus, fugiant Nostri omnes; & id curent Prouinciales efficere. Ac primum compromissione rem adnitantur componere. Quod si nulla ratione id possint assequi, tament non intendat quisquam e Nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam, absque consensu Præpositi Generalis, aut eius, cui expresse suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Prouinciales primum, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id consequi per Principem, vt prius consuli possit Generalis Præpositus, quam liti respondere cogantur. Nam fieri poterit, vt Generalis Præpositus iubeat cedere nostros liti, & potius detrimentum temporale pati, quam litibus operam dare, etiam pro re alioqui debita. P. 6. c. 3. §. 7. Lites.

Dec. 81. 27. Curabit P. Generalis, vt qui sunt e Nostris concionaturi publice, qui etiam confessiones audituri, ij sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi; hoc enim ad eius administrationem attinet. Retineatur tamen priuilegium à Sede Apostolica concessum, vt Nostri Circa 7. p. Const. c. 4. §. 5. & 6. Concionatores, & Confessarij bene instruantur.

Nostri possint concionari, etiam si non sint ad ordines promoti.

Dec. 73. Can. 12. Cong. 4. 128 Quædam sunt in ratione scribendi, quæ in Declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modo bene obseruari non possunt: vnde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum est. Rectores & Præpositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Prouincialem in Europa, iuxta Constitutiones. In India vero, & Brasilia, vt suis Prouincialibus visum fuerit commodum, & opportunum. Missi autem ad fructificandum in agro Domini, scribant ad eum, quem designauerit ille à quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum; & illis quidem rescribant sui Superiores semel in mense iuxta Constitutiones; his vero respondebitur, quoties iudicauerit is, qui illos misit. Prouinciales omnium prouinciarum Europæ scribant ordinarie ad P. Generalem semel quolibet mense: Rectores autem, & Præpositi locales tertio quoque mense: Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinarie possint scribere, quoties necessitas vrgebit. Prouinciales ve-

Circa 8. p. Const. c. 1. §. 9. Ratio formulæ scribendi.

ro Indiæ, & Brasiliæ scribant Præposito Generali, quando se obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem, & Præpositi locales ex Indijs semel, ex Brasilia vero bis in anno, si se obtulerit occasio. Præpositus Generalis ad Prouinciales scribat secundo quoque mense; ad Rectores vero, & Præpositos locales sexto quoque mense; nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat. Reliqua, quæ spectant ad res, de quibus scribendum est; & ad modum, ad quale anni tempus annuas literas scribere debeant, hoc totum Patri nostro Generali relinquitur, vt ipse pro sua prudentia statuat, quid facto opus sit. Rectores Collegiorum, & Præpositi locales catalogum Patrum, & Fratrum conficiant; & informationem communem semel in anno ordinarie, & ad suos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpositum Generalem mittent. Materia vero, & modus conscribendi hos catalogos, à Patre Nostro Generali præscribatur.

Dec. 14. Cong. 4. Dec. 10. et in For. Congreg. Proc. §. 1.

29 Nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præscribatur: sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Prouincijs Procuratores,

P. 8. c. 2. §. 1. et lib. B. Tempus Congregationis generalis.

et in For. Congre. Prou. §. 1. res, qui professi quatuor votorum, & viri maxime idonei sint, à Congregatione Prouinciali electi; & habeant ius suffragij simul cum Assistentibus, & ipso P. Generali, qui duo suffragia habebit, ad decernendum an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne.

Dec. 12. Cong. 1. Tit 6. d. 39. Cong. 4. Dec. 9. 30 Prouinciarum institutio iuxta prioris Congregationis Decretum, Præposito Generali relinquatur: qui tamen non nisi re diligenter considerata, & cum Assistentibus communicata, Prouincias instituere ad commune Societatis bonum debeat. P. 8. c. 3. §. 1. Prouinciarum Institutio.

Dec. 25. et 51. Cong. 1. Tit. 6. d. 11. in Form. Cong. gener. §. 6. 31 Antiqui Assistentes (quorum officium vsque ad noui Generalis electionem durat) in Congregatione generali inter Prouinciales habeant locũ, secundum ordinem, & tempus suæ professionis, ad suam sententiam dicendam: noui vero si in ipsa Congregatione iam sint, maneant in suis locis, pro eius Congregationis tempore, in qua electi sunt: statim tamen sua potestate, & munere fungi incipiant, in ijs, quæ iuxta Constitutiones eis legitime conueniunt circa P. Præpositum. Nam quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil ij, nisi suum suffragium, vt ceteri habent. P. 8. c. 7. §. 2. Locus Assistentium in Congregatione Generali.

32 Sua

Dec. 16. 32 Sua legitima poteſtas ad mutationes perſonarum, conſtare debet Præpoſito Generali, cui Conſtitutiones eam tribuunt; ſiue ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, ſiue diuerſæ, mutari conueniat: & etiam Prouincialibus intra ſuas Prouincias, iuxta Conſtitutiones. curandum tamen eſt per Superiorum prudentiam, vt non ſine cauſa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Circa 9. p. Conſt. c. 3. §. 2. & 9. Mutatio perſonarũ

33 Vt triennium deſignatum eſt Prouincialibus, quo officium gerant ſuum, vt habetur tertio capite nonæ partis Conſtitutionum; non videtur ſimiliter agendum in Rectoribus, nec addendum præterea ad Conſtitutiones, quæ de hoc nihil decernunt. P. 9. c. 3. §. 14. Dec. 87. Triennium Rectoribus non præfigendum.

Dec. 105. 34 Superintendentis officium, vel nomen, vſurpandum non eſt in Societate, niſi vbi pro arbitrio P. Generalis neceſſitas, vel magnitudo Collegij vtrunque poſtulauerit: nec enim nomen tantum retinendum eſt. P. 9. c. 3. §. 16. Superintẽdẽtes.

Dec. 15. 35 Commiſſarij ad viſitandas Prouincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Præpoſito Generali, & cum qua auctoritate, & iuriſdictione videbitur, P. 9. c. 3. §. 20. Commiſſarij quales, & quã do eſſe debeant.

 tur,

tur, mittantur. Alij, qui continuum, & quasi ordinarium officium habeāt in Prouincijs remotis, non constituantur; iuxta Decretum primæ Congregationis: sed cum necessitas, vel vtilitas magni momenti hoc officium iudicio Præpositi Generalis requiret, pro re nata possint huiusmodi Commissarij ab eo institui: qui cum satisfactum fuerit causæ, propter quam instituti fuerint, pro eiusdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur.

Can. 33. Cong. 1.

36 Pater Generalis erit Præpositus Domus Romanæ: & habebit alios officiales, quorum opera vtatur ad gubernationem particularem eiusdem Domus.

Dec. 67. & 91. Can. 26. Cong. 4.

P. 9. c. 6. §. 5. Generalis Præpositus Domus Romanæ.

37 Assistentes officio sibi à Congregatione generali commisso incumbant, iuxta Constitutiones: nec alijs occupentur ministerijs, quibus à suo officio auocentur, vel impediantur.

Dec. 93. Can. 27. Cong. 4.

P. 9. c. 6. §. 10. Assistētes alijs non occupentur.

38 Nec Principibus, nec Dominis alijs sæcularibus, aut Ecclesiasticis, assignari debet aliquis ex nostris religiosis, qui aulas eorum sequatur, & in eis habitet, vt Confessarij, aut Theologi, aut alio quouis munere fungatur: nisi forte ad per breue tempus vnius vel duorum mensium.

Dec. 57.

Circa 10 p. Const. § 11. Nostri ne sequantur aulas.

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum,

Data à R. P. nostro Lainez Generali Præposito Societatis Iesu, de qua fit mentio Canone sexto secunda Congregationis generalis.

Consideratis operibus, & ministerijs, quibus ad Dei gloriam, & animarum profectum Societas nostra occupatur; & considerata etiam obligatione caritatis, qua ex Instituto tenemur in illis perseuerare; re prius præmeditata, & cum Patribus Assistentibus ad cõsultationem adducta, & Domino commendata, Visum est mihi, vt in Collegijs, quæ deinceps Diuina Maiestas fundare dignabitur; nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui Diuino instinctu, & Dei obsequio, quod Deo præstatur in Societate, ac vtilitate, qua Dei gratia proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure, & libere absque conditione, vel

Circa 4. p. Const. c. 2. §. 1. & 2.

modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo noſtro offerre vult. Societas vero non ex noua obligatione, ſed ex illa ſua antiqua, quam (vt diximus) habet, curet, vt ſecundum numerum eorum, qui ex tali fundatione ſuſtentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum conſtituatur, qui quidem in illo iuxta noſtrum Inſtitutum ſe exerceant in vinea Domini: de cuius Diuina bonitate ſperamus, ſi Chriſtiana hac ſimplicitate, quæ ipſi innititur, progrediamur, Societatem perſeueraturam puriorem, nec deſituram illud præſtare, ad quod ſecundum ſuam vocationem obligatur: Fundatoris etiam intentio ita implebitur; ſimulque tollentur hinc inde cauſæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri poſſunt, & ſolent. quæ quantumuis caute, & circunſpecte tranſigantur, nihilominus ſemper ab humana aſtutia labefactari poſſunt, vt ipſa experientia oſtendit: quæ tam in alijs Religionibus, quam in multis noſtræ Societatis locis, nos docet, prædictum modum fundationis, partibus omnibus bene cedere ad Diuinum obſequium, & commune bonum, quod optatur.

2 In Collegio, vbi tres ponuntur Præceptores literarum humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit; & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector sit, reliqui duo vtilitati seruiant animarum. Vbi vero tales septem operarij sunt, conuenit totidem saltem ibi Scholares alere, vt illud perpetuum opus esse queat, succedentibus his in Sacerdotum, & Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut alijs de causis non possent officio suo fungi. Est etiam præter hos necessarius Minister vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacrista, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex Nostris. vltra quos prouidendum erit, vnde Corrector, qui de Societate non sit, alatur, ad eos castigandos pueros, qui Scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Præceptoribus præscribetur.

3 Si Collegium quinque Præceptores habeat ad humanas literas, Latinas, Græcas, & Rhetoricam profitendum, substitutos alios duos habeat necesse est: necnon quatuor, quinqueve Sacerdotes, vt præter illos quinque Præcepto-

res ſupradictos, eorum vnus lectionem Caſuum conſcientiæ poſsit profiteri; vt Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in ijs verſati, hac in parte, quæ eis eſt neceſſaria, iuuari poſsint, quo ipſi melius officium ſuum faciant ad Diuinam gloriam. Vbi vero tales vndecim, aut duodecim Magiſtri, ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt ad operis perpetuitatem, vt ſuperius dictum eſt. Miniſter etiam vnus, cum ſex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit triginta, extra Correctorem, in ſimilibus Collegijs.

4 Si Collegium præter ſupradicta, Artium liberalium curſus volet ſuſcipere; vltra illum numerum Noſtrorum, viginti addendi erunt, partim Præceptores, partim Diſcipuli; ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

5 Si Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet, adiungeretque ſupradictis ſcholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam; huiuſmodi onus admittere non debebit, niſi commode prouideatur, vnde ſeptuaginta, aut ijs plures Collegæ poſ-

ſint ali; vt ſuperiori numero accedant viginti, partim Præceptores, & partim Diſcipuli. Et expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiuſmodi perpetuo duraret; verum etiam ex eo Collegio inſignes aliqui operarij poſſent excerpi, ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

6 In Collegijs, vbi Societas proprias non habet ſcholas, præter ſcholaſticorum numerum, ſunt etiam neceſſarij Rector, ac Miniſter: & ſi magnus numerus inibi eſſet, adhuc Subminiſter: Coadiutores vero ſecundum numerum Collegarum. In huiuſmodi vero Collegijs collocari poterunt operarij ſecundum commoditatem, quam habet Societas, & diſpoſitionem meſſis in populo.

CANONES TERTIAE Congregationis generalis auctoritate Quarta recogniti.

Dec. 61. Cong. 4.

Dec. 29. SACTVS ille, quo is, qui in Societatē admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, nec votum est, nec solū propositum; sed promissio simplex illa conditione affecta, scilicet, si is perseuerauerit, & Superior illi iniunxerit. Constitutio vero vt sonat, obseruanda est: praxis autem Constitutionis huius iudicio Præpositi Generalis, qui maius Dei obsequium intuebitur, est relinquenda. Circa Exam. c. 4. §. 2. Promissio bona distribuendi

Dec 33. Cong. 1. dec. 4. 2 Nullo modo expungendæ sunt Constitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non sunt: sed potius oportet, vt inuiolatæ permaneāt; vt quales à sanctæ memoriæ R. P. nostro Ignatio acceptæ sunt, tales omnino ad posteros transmittantur. Circa 1. p. Const. in proœ. decl. §. 1. Constitutiones nūquam expungendæ

Dec. 26. Can. 3. Cong. 2. 3 Eadem Prouincia, in qua primo capite tertiæ partis Constitutionum, distribuenda esse dicuntur bona Nostrorum, quæ illi Societati dare volunt; intelli- Circa 3. p. Const. c. 1. §. 9. Quænam Prouincia in qua sūt bona distribuēda.

telligenda est, in qua sunt ipsa bona, non autem in qua quis Societatem ingreditur, aut versatur. Sumitur autem prouinciæ nomen more Societatis, prout scilicet vni Præposito Prouinciali subest. Quod si in eadem Prouincia sint plura Dominia diuersis Principibus subiecta, diligenter seruetur eadem Constitutio; vt scilicet in transferendis huiusmodi bonis ex vno Dominio in aliud eiusdem Prouinciæ, habeatur ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne illis causa vllius offensionis detur; sed ad maiorem ædificationem omnium, & spiritualem vtilitatem animarum, & ad Dei gloriam omnia cedant. Præter hæc autem, si quæ aliæ difficultates orientur, eas prudentia, & auctoritas P. Generalis submouebit.

Dec.61. 4 Quamquam Nostris, qui de bonis suis dispositurì sunt, liceat pactiones cum suis parentibus, & quibuscumque alijs de legitima parte, & alijs bonis ad se pertinentibus inire: admonendi tamen sunt illi prius, Societatem ipsam ad ea bona nullum ius habere. Sed ne pactiones huiusmodi fiant, nisi prius Generalis Præpositus informetur de conditione disponentis, & de re tota; P.3. c.1. §.9. Dispositio bonorum non sine Generali.

P.6. c.2. §. 12. et in 1.Cōgreg.T.2. Dec.24.

& vni-

& vniuersa huius rei praxis ex ipsius iudicio exerceatur.

Dec. 60. Cong. 1. Tit. 4. d. 5. 5 Regula illa de separata mensa Superiorum, de qua in prima Congregatione facta fuit mentio, de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non excluditur antiqua illa consuetudo à Patribus Generalibus cum ratione obseruata, tam in sua mensa, quam vt etiam cum alijs ex causa dispensetur, prout in Domino magis expedire existimauerit ipse R. P. Generalis. P. 3. c. 2. §. 3. Mensa separata Superiorum.

Dec. 67. Cong. 2. Can. 7. 6 Collegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia inchoata quidem, sed non plene constituta sunt; vel quia ædificandi necessitas non patitur Nostros legere, nec Scholasticos illic ali; Præpositus Generalis iudicabit, an, & quamdiu ex eleemosynis, vel ex reditibus viuere debeant: & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. Circa 4. p. Const. c. 2. §. 2. et 6. In Collegijs inchoatis quomodo viuendum.

Dec. 37. 7 Tam intelligentia, quam praxis illius Constitutionis capitis secundi partis quartæ, §. 6. in qua dicitur, Nec eleemosynas, nec dona vlla admittenda esse in ijs Collegijs, quæ duodecim Scholasticos præter Præceptores, ex proprijs reditibus alere pos- P. 4. c. 2. §. 6. Eleemosynæ in Collegijs.

sunt;

ſunt; exigenda eſt ad finem ædificationis: & arbitrio Patris Generalis relinquitur, vt habita ratione huius finis, & Conſtitutionis vſum præſcribat; & eandem interpretetur; & ſi opus eſſet, in ea diſpenſet. P.4.c.14 §.3.

Dec. 72. 8 R. P. noſter Præpoſitus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores noſtri, qui Ariſtotilem interpretantur, non niſi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Chriſtiana dogmata impie ſcripſerunt, & maxime ad ea impugnanda, quæ Chriſtianæ veritati aduerſantur: & ita Philoſophiam interpretentur, vt veræ Theologiæ ſcholaſticæ, quam nobis commendant Conſtitutiones, ancillari, & ſubſeruire faciant. Ariſtotelis interpretes. P.4.c.12 §.1. et c. 14.§.1.

Dec. 58. 9 Cantus in Eccleſijs Societatis inductus, iuxta declarationem capitis tertij partis ſextæ, ſit deuotus, ſuauis, & ſimplex, non figuratus, aut firmus; & in ijs tantum locis retineatur, vbi per Noſtros, non admiſſis externis, commode exerceri poteſt; & finis ſequitur, quem prędicta Conſtitutio proponit iuxta Canonem vigeſimum quartum Congregationis ſecundæ; locum tamen habeat diſpenſatio, præſertim inter hæreticos, Circa 6. p. Conſt. c.3.§.4. Cantus in noſtris Eccleſijs. Can. 25. Cong. 1.

ticos, & infideles, quoad inductionem, retentionem, modum, & qualitatem cantus, pro arbitrio Præpositi Generalis.

Dec.57. 10 Processiones à Nostris deinceps ne fiant. liberam tamen habeat Præpositus Generalis facultatem dispensandi circa eas retinendas, & instituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem (præsertim vbi vsu receptæ sunt, & maxime inter hæreticos, & vbi conuersioni infidelium opera datur) expedire viderit. Quod si Nostri ad publicas supplicationes procedere cogantur, superpelliceis vtantur: vt sicut in vestitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi processionibus communem honestorum Clericorum habitum sequamur. De loco tamen, & ordine procedendi, statutum est, relinquendum id esse arbitrio, & dispositioni eorum, à quibus Nostri ad processiones vocantur. P.6. c.3. §.4. Processiones.

Dec.62. 11 In singulis Prouincijs seruetur mos antiquus in suffragijs faciendis pro ijs, qui in Prouincia moriuntur: vt scilicet in eo loco, vbi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria sacra, & singuli fratres tres coronas; in alijs vero Prouinciæ locis, duo sacra faciant, & duas coronas P.6.c.4. §.3. et 4. Suffragia pro Nostris defunctis.

ronas

ronas recitent. Pro alijs vero, qui extra Prouinciam obeunt, singuli Sacerdotes cuiusque Prouinciæ semel in quauis hebdomada Missæ sacrificium offerant, & singuli fratres vnam coronam orent. Præterea de obitu cuiusque significetur per vniuersam Societatem, vt omnes Sacerdotes in Missis, vel per Collectam, vel alia ratione; reliqui vero in suis precationibus illius animam Deo commendent, pro cuiusque deuotione.

Dec. 59. 12 Ad Religiosam disciplinam, & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus & profectionibus, Nostri, quos ipsorum Superiores id præstare posse iudicauerint, in toto, vel in parte, pedestri itinere vtantur: & ob eam causam Præpositus Generalis eam hac in re moderationem per se, & Prouinciales adhibeat, quæ Societatis nostræ Instituto consentanea sit: curabitque, vt in equitando solius necessitatis, siue personæ, siue negotiorum, quam Superiores mittentes iudicabunt, ratio habeatur. Circa 7. p. Const. c. 2. l. G. Pedestre iter.

Dec. 31. Can. 11. Cong. 4. 13 Professi trium votorum, seu non Professi, cum Rectores vel Ministri sunt, Sacerdotes tamen, Professis quatuor Circa 8. p. Const. c. 3. l. A. Professi 4. votorũ Rectoribus, &c. subsint.

tuor votorum, qui apud illos verſantur, ſeu etiam diuertunt ex itinere, iuxta Regulæ communis præſcriptum, præeſſe poſſunt, ac debent. Profeſsi autem huiuſmodi quatuor votorum ad obedientiam illis præſtandam, ac ſubiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præſunt, ordinem, ac Regulas, teneantur. Neque id aduerſatur Declarationi tertij capitis octauæ partis, aut Decreto primæ Congregationis. Quæ cum decernit, ne Profeſsi trium votorum, aut alii non Profeſsi, quatuor votorum Profeſsis præeſſe poſsint; de præſidentia in Domibus profeſsis, vel integris Prouincijs, vbi ſubditos communiter Profeſſos eſſe quatuor votorum oportet iuxta Conſtitutiones, intelligendum eſt.

P.8. c.3. lit. A. et in 1. Cõgreg. t.2. dec. 28.

14 Sardiniæ Procurator ſine Congregatione Prouinciali poſsit venire ad generalem, & ad alia ius habere ſuffragii, præterquam ad Generalis, & Aſsiſtentium electionem. Eligetur autem à Viceprouinciali, & Conſultoribus, ac profeſsis quatuor votorum, qui eo in loco, vbi aderit Viceprouincialis, fuerint. Hoc autem intelligatur, quamdiu Sardinia non fiet ſeparata Prouincia.

Dec.73. in 4 Cõgreg. d. 16.

P.8. c.3. §. 1.

Procuratores Sardiniæ, & Indiarum

Simili

In 2. Cong. Dec. 94. Simili modo ex Lusitania pro India, & Brasilia; ac ex Bætica pro Perù, & noua Hispania Procuratores mitti poterunt; si alij electi nō sufficient ad negotia tractanda, iudicio Cotgregationis Prouincialis Lusitaniæ, & Bæticæ. ad quam etiam pertinebit huiusmodi Procuratores eligere.

Dec 3. 15 Vicarius Generalis, qui post obitum Præpositi extiterit, electo nouo Generali ad Congregationem generalem accedet, & locum inter Prouinciales, iuxta antiquitatem suæ professionis, habebit. P. 8. c. 3. §. 1. Vicarij officio functi locus in Congregatione.

Dec. 68. Congr. 4. Dec. 1. 16 Procurator Generalis, qui Romæ fuerit tempore Congregationis generalis, ad eam deinceps admittatur post Præpositi electionem. Procurator gener. quando admittatur in Congr.

Dec. 27. 17 Committitur R. P. Præposito Generali, vt videat, an Domus Professorum in magnis ciuitatibus, quæ Societatem habere desiderant, erigi debeant: & an curandum sit, vt plures huiusmodi Domus Professæ, & pauciora Collegia habeantur. eidemque commendat, vt erigendis eiusmodi Domibus animum applicet: ipsius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum relinquit, quo id effici debeat. Circa. 9. p. Const. c. 3. § 17. Domus Professæ erigendæ.

Domus

Dec.63. 18 Domus professæ fundatorem habere possunt, quemadmodum & Collegia. Fundator autem professæ Domus ille censeri debet, qui dat Ecclesiam, necessarijs rebus ad cultum Dei ornatam; prǽterea Domum supellectili domestica, & libraria sufficienter instructam. Pro huiusmodi autem Fundatore ea suffragia in ipsa Domo, & Prouincia, in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Cõstitutiones quartæ partis capite primo pro Collegiorum Fundatoribus in tota Societate exhiberi præscribunt, excepta candelæ traditione. P.9.c.3. §.17. Fundator Domus Professæ.

19 Si contingat Admonitorem Prǽpositi Generalis alio mitti, poterit idem Præpositus alium ei substituere, si tantum ad breue tempus sit absfuturus. In casu autem mortis, aut diuturnæ absentiæ, eadem in alio substituendo ratio seruetur, quæ in substitutione Asistentium seruanda est. Dec.66. P.9.c.5. §.3.& in 4.Congr. Can.25. P.9.c.5. §.2. Admonitoris substitutio.

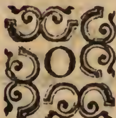
20 Non eligantur à Congregatione substituti Asistentium. Dc.19. P.9.c.5 §.2. Assistentium substituti.

CA-

Dec.61. Cong.4.

CANONES QVARTAE Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.

Dec.64.

MNES, qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eandem Societatem emiserint, siue illi sint Coadiutores temporales, siue Scholastici, eandem per omnia obligationem subeunt: ac proinde vt Apostatæ, si defecerint, iuxta priuilegia Societatis, & literas Apostolicas puniri poterunt. Circa Exam. §. 41.& 42 Votum ingredien di Societatem.

Dec. 63. 2 Gradus Indifferentium, de quibus in Examine capite octauo dicitur, non duret post biennium: sed eo exacto determinentur ad aliquem gradum aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadiutoris temporalis; prout Superior illos aptos esse, & expedire communi bono iudicauerit. Exa.c.8. Gradus Indifferentium.

Dec.38. et 59. Cong.3. Dec.54. 3 Versio Constitutionum à tertia Congregatione generali vsque ad hanc approbata, auctoritate huius quartæ Congregationis, nonnullis locis ab ipsa Congregatione ad veritatem Autogra- Circa 1. p. Const. in proœ. Decl.§.1 Versio Cõstitutionũ

phi emendatis, confirmatur: & P. Generali committitur, vt secundum huiusmodi correctiones Constitutiones denuo imprimantur; & eiusmodi editio deinceps in vniuersa Societate pro vulgata habeatur.

Dec.18. et 32. 4 Nulla Domus, vel Collegij dissolutio facienda est sine generali Congregatione, si ad illam differri vlla ratione possit. Quod si necessitas plane cogat, ius suffragij indubitatum habent ad huiusmodi dissolutionem Præpositus Generalis, & omnes Prouinciales. non oportebit tamen suffragium Prouincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam, exquirere; nisi illius Prouinciæ, in qua esset Domus, vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Assistentibus vero in hoc casu, sicut & Procuratori Generali, & Secretario Patris Præpositi, ab hac Congregatione ius suffragij datur: & ita eorum, sicut & Prouincialium, sententia exquirenda erit, ac etiam duorum antiquissimorum Professorum cuiusque Prouinciæ: quorum omnium maior pars suffragiorum sufficit ad id statuendum, de quo deliberatur. Ita enim intelligenda est Declaratio capitis secundi partis P.4. c.2. §. 3. et lit. A. Collegij, aut Domus dissolutio.

quartæ

quartæ, litera A, cui reſpondet quod habetur in Bulla Iulij Tertij, anni milleſimi quingenteſimi quinquageſimi; nimirum cum de diſſoluenda Domo, vel Collegio extra Congregationem per tranſmiſſas literas agitur.

Dec. 18. Can. 13. Cong. 2. 5 Quamquam optandum valde eſſet, vt Societas, quoad eius fieri poſſet, Conuictorum Scholaſticorum cura liberaretur; prudentiæ tamen Generalis cõmittitur, vt pro ratione regionum, & perſonarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obſequium, & commune Societatis bonum maxime expediat. P.4. c.3. lit. B. Conuictores.

Dec. 8. 6 Conſuetudo orandi in Societate quotidie per horam integram, præter tempus duplicis examinis quotidiani, tanquam pia, & ſalutaris, ex huius quartæ Congregationis Decreto, omnino retinenda eſt. P.4. c.4. §. 4. Hora precandi.

Dec. 74. 7 Cum in examinatione promouendorum ad ordines, curã animarum, &c. duplex fieri poſsit iudicium, vnum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, ſufficientia; alterum de vitæ, ac morum probitate, & alijs, quæ eos ex omni parte dignos reddere ſolent, vt ad huiuſmodi munus admittantur; non prohibetur Noſtris, quin poſ- P.4.c.15 §. 4. Examinatores Sacerdotum externorũ

ſint in examinandi munere (ſi quando illud neceſſe ſit exercere) de doctrinæ ſufficientia ferre iudicium: ſed interdicitur ſolum, ne de eorum admiſsione decernant; cum ad eam vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas, ac alia requirantur, de quibus eſſet Noſtris tum difficile, tum etiam odioſum velle iudicare. Poſsit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

Dec. 13. 8 Quod ad tempus admittendi Noſtros ad ſtatus Societatis attinet, conſideratis difficultatibus, & rationibus in contrarium allatis, Congregatio decreuit, nihil eſſe innouandum, & hanc rem totam P. Generalis iudicio, ac prudentiæ, iuxta Conſtitutiones committendam: ſimulque illi commendauit, vt quod illæ hac de re præſcribunt, accurate ſeruari curet, memor hoc ad Societatis conſeruationem vehementer pertinere. Circa 5. p. Conſt. c. 1. §. 3. Nullum tẽpus certũ admittendi ad gradus. In Exa. c. 4. §. 42. et 3. et c. 1. §. 3.

Dec. 66. 9 Noſtri, qui in Domibus habitant, & Collegijs, bis tantum quotannis ſua vota renouent, iuxta praxim à tempore Patris noſtri Ignatij ſanctæ memoriæ ſeruatam. P 5. c. 4. lit. H. Bis in anno renouatio votorum.

Dec. 65. p. 10 § 6. 10 Profeſſi trium votorum emittere

re debent post suam professionem vota simplicia, quæ Professi quatuor votorū post suam professionem emittere solent. Circa 7. p. Const. c.2. §. 1. Vota simplicia Pro fessorum.

Dec.27. Cong.3. Can.13. 11 Omnes de Societate, etiam Professi, & Coadiutores formati, ad obseruationem omnium Regularum commu nium Societatis tenentur; nec id repugnat Constitutionibus sextæ partis capite tertio, paragrapho tertio. P.6.c.3. §.3. Omnes subduntur regulis.

Dec.43. Cong.2. Can.28. 12 Posthac ex omnibus Prouincijs singulæ annuæ literæ mittantur Romā; vt ex illis omnibus vna epistola fiat, quæ ad singulas easdem Prouincias mittenda sit: quæ quidem conficietur ab aliquo ex Nostris ad hanc rem perficiendam idoneo, qui sumptibus Prouinciarum in Collegio Romano alatur. Expensæ vero ad exempla annuarum per externos describenda etiam à Prouincijs soluentur. Circa 8. p. Const. c.1.§.9. Annuæ literæ.

Dec.46. 13 Cum Procuratores ex Prouincijs extra Europam, Romam ad Generalem mittuntur, siue electi fuerint à Congregationibus Prouincialibus, siue à suis Prouincialibus, cum suis Consultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione Prouinciali ius suffragij habent, modo Professi sint quatuor votorum, & ad hoc electi, P.8. c.2. lit. B. Procuratorum extra Europam ius in Cōgregatione generali. In Form. Congr. Prou. §. 24.25.26

ius habeant suffragij in electione Generalis. & ita declaratur Decretum nonagesimum quartum secundæ Congregationis, vt illi à suis Prouincijs electi esse intelligantur, quicunque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

Dec.52. Cong. 1. T.6.d.11 et Cõg.2. d.2.et 4. 14 Asistentes in quibuscunque Congregationibus generalibus quacunque ratione cogantur, intersint, & ius suffragij habeant auctoritate huius Congregationis. P.8. c.3. §.1. Assisten-tiũ ius in Congreg. generali.

Dec.15. 15 Secretarius Præpositi Generalis, si sit professus quatuor votorum, admittendus est ad Prouincialem Congregationem, cum suffragio actiuo & pasiuo, quocunque in casu illa cogatur: non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Prouincijs tertio quoque anno in Vrbem ad Generalem mittũtur, nisi fuerit electus Procurator in Cõgregatione prouinciali. Ad Congregationem vero generalem post electionem Præpositi, siue ille Professus sit, siue non, admittendus est, cum iure suffragij ad alia omnia, præterquam ad Asistentium electionem. Et informationes tam pro Præposito Generali, quam pro Asistẽtibus & Admonitore eligẽdis, in quatriduo ab eo, sicut ab alijs, capi poterũt. P.8. c.3. §. 1. Secretarius Generalis quãdo ad Cõgregationes admittendus.

Præ-

Dec.40. 16 Præter duos electos ad Congregationem generalem, cum eam Vicarius conuocauit, non adducantur Procuratores, nisi Vicario & Assistentibus ad plura suffragia necessarium visum fuerit, ad grauia negotia tractanda post electionem: & tunc ex omnibus Prouincijs eligantur in Congregationibus Prouincialibus vnus, aut duo, ad plura medietate suffragia: [a] qui quidem in Congregatione suffragium actiuum, & passiuum habebunt, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium, vel quatuor votorum fuerint, non aliter.

P.8.c.3. §.1. De iis qui extra numerum ad Congregationem gen. vocantur.

[a] Cong.2 Dec. 3. P.8.c.3. lit. A. & c.6 lit B.

Dec.42. & 44. Cong.2. Dec 2. 17 Quotiescunque cogenda est Congregatio generalis, fiant semper Congregationes Prouinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sunt Prouincialem: & ita seruanda est Constitutio, octauæ partis, capitis tertij, paragraphi primi, non obstante Decreto tertio Congregationis secundæ.

P.8.c.3. §.1. Cogendæ semper Cõgregationes prouinciales, ante generalem.

Dec.26. 18 Sensus Constitutionis partis octauæ, capite quarto, paragrapho primo, est, vt Præpositus Generalis ante obitum suum Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat. Huius vero Constitutionis praxim Congregatio Pa

P. 8.c.4. §.1. Vicarium nominare debet Generalis.

tri Noſtro Præpoſito ſerio commendat; vt ſcilicet antequam ex hac vita decedat, Vicarium ſibi nominet.

Dec.75. Congr. 1. Tit. 2. Dec.31. & Tit.6. Dec.27. & Con.2. D. 106. & Form. Cóg.gen. §.6.& 60

P. 8. c.7 §. 2. Locus Procuratorũ in Congregatione generali.

19 Procuratores, qui Profeſsi fuerint quatuor votorum, ſedeant in Congregatione Generali inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſsionis: reliqui vero omnes poſt Electores hoc ordine ſequantur, vt ſcilicet primo loco ſint Profeſsi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

Dec.48. 1.Cong. Tit. 2. Dec.32.

P.8.c.7. §.3. Quando Definitores eligendi.

20 Definitores in Congregatione generali duobus in caſibus eligi poſſunt, altero quidem, cum rebus agitatis hinc inde in vna, vel pluribus Congregationibus, nihil manifeſte in alteram partem conſtitui videretur, prout in Conſtitutionibus habetur: altero vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt citius Congregatio abſolui poſsit. Et quidem in priori caſu, ad duas ſaltem tertias partes ſuffragiorum, in poſteriori vero ad plura medietate ſuffragia, ſtatui oportet, an Definitores eligendi ſint, nec ne. Ipſorum autem Definitorum electio, in vtroque caſu, ad plura medietate ſuffragia fieri debet. & ita deinceps

intel-

intelligẽdæ,& practicãdæ sunt Constitutiones,& Decreta. Ad Definitores vero posterioris generis pertinet ea definire quæ illis specialiter Congregatio commiserit, & cum ea potestate, quam illis tunc dandam eadem iudicauerit.

Dec.24. 21 Præpositus Generalis, auctoritate sua ordinaria Constitutiones, & Decreta generalia declarare potest. Hæ tamen declarationes non habent vim legis vniuersalis; sed valent tantum ad praxim bonæ gubernationis: cum Congregationis generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare. Circa 9. p. Const. c.3.§.8. Declarationes Generalis sũt ad praxim

Dec.26. 22 Si quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo successore per Generalem nominato, nec ipse Prouincialis moriens aliquem Viceprouincialem designauerit; tunc Præpositus Domus Professæ, vel si plures sint Domus Professæ, antiquissimus Professorum ex earum Præpositis sit Viceprouincialis, donec Generalis prouideat. Quod si nulla in ea Prouincia sit Domus Professa, succedat in Viceprouincialem Rector maximi Collegij, si Professus quatuor votorum sit; aut si ille non fuerit talis Professus, sit antiquissimus similium P.9.c.3. §.14. Prouinciali morienti in Europa, quis successor.

Professorum ex ceteris Rectoribus. Si vero contingat nullum quatuor votorum Professum esse Rectorem, sit nihilominus antiquissimus Professus quatuor votorum Prouinciæ tantisper Viceprouincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominauerit.

Dec.6. 23 Nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbiuis, atque etiam Commissariorum, & Visitatorum extra Europam, non expirent per mortem Generalis, qui eos nominauit; etiam si nondum executioni mandatæ fuerint, cum moritur; sed robur suum obtineant, & omnino executioni mandentur, quousque eius successor aliud statuerit: quamuis in Europa officium & potestas Commissariorum, ac Visitatorum per mortem Præpositi Generalis expiret. Mandata autem, & ordinationes quæcunque, non expirant per obitum Generalis mandantis, & ordinantis; sed robur suum obtinent, & executioni mandari debēt, si ante eius mortem nō fuerint mandata, donec successor eius aliud statuerit; exceptis illis, quibus designantur aliqui ad Professionem admittendi, nisi illa designatio iam scripto missa esset à Generali

P.9. c.3. §. 14. et 15. Nominationes Superiorū in obitu Generalis nō expirant.

Can.33. Cong.1.

Commissarij, & Visitatores in Europa expirant.

In officio Vicarij. §. 9.

neral

nerali ad Prouincialem.

Dec.20. 24 Admonitor Patris Generalis eligi possit siue ex numero Assistentium, siue extra numerũ eorundem pro vniuscuiusque arbitrio, & conscientia; dummodo Professus sit quatuor votorum. P.6.c.4. §.4. Admonitor Generalis ex quibus eligendus.

In Cong. 2. d.27.

a Cōg.2. dec.51. a Cuius officium vsque ad noui Generalis electionem durat.

Dec.29. 25 Cum Præpositus Generalis ob Assistentis alicuius mortem, vel diuturnam propter graues causas absentiam, alium substituere voluerit; satis erit, si id faciat cum approbatione eorum tantum Prouincialium, qui sunt in Europa, & solent interesse Congregationibus generalibus. Eadem quoque omnino ratio in Admonitoris substitutione seruanda erit. P.9.c.5. §.3. Assistentis substitutio quomodo facienda.

Dec.33. & 37. Cong.2. Can.36. 26 Pater Præpositus Generalis potest constituere pro suo arbitrio aliquẽ, qui sit & vocetur Vicepræpositus Domus Professæ Romanæ, cum ordinaria Præpositorum Societatis potestate; qui habeat suos Consultores, Admonitorem, & alios officiales, ac particularem domus gubernationem exerceat, & intersit Congregationi prouinciali cum iure suffragij, siue sit Professus, siue non: quamuis curandum sit, vt quoad eius P.9.c.6. §.5. V. Præpositus Domus Romanæ.

fieri

fieri poterit, sit semper Professus quatuor votorum.

Dec. 37. Cong. 2. Can. 37. 27 Vt Assistentes officio sibi commisso impensius, ac melius vacare possint, iuxta nonagesimum tertium Decretum secundæ Congregationis, nullus eorum posthac erit Vicepræpositus, aut Minister Domus Professæ Romanæ. P. 9. c. 6. & 10. Nullus Assistens sit V. Præpositus.

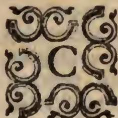

CA-

Dec. 83. 5. Cong.

CANONES QVINTAE *Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.*

Dec. 41.

Ongregatio vehementer omnibus cõmendat exactissimam illius grauissimæ Constitutionis obseruationem, tanquam ad maiorem ædificationem, & paupertatis nostræ synceritatem, ac puritatem retinendam perneceſſariam, quæ habetur Exam. cap. 1. §. 3. & P. VI. cap. 11. §. 7. ne pro ministerijs Societatis stipendium, vel eleemosyna vlla in compensationem admitti posſit: ac omnino prohibet, ne vllus Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in ea dispenset. Circa Exam. c. 1. §. 3. et circa Cõst. p. 6. c. 2. §. 7. Stipendiũ pro ministerijs.

Dec. 16. et 66.

2 Promiſſio illa ingrediendi Societatem, quæ in formula votorum simplicium Scholasticorum habetur, Votum est peculiare à tribus alijs distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obſequium fore videbitur. Exa. c. 1. §. 10. et c. 7. §. 1. P. 5. c. 4. lit. E. et P. 4. c. 3. §. 3. Votũ quartum Scholasticorũ.

Dec. 68. et 69.

3 Quoniam Societatis ministeria Exa. c. 3. §. 2.

eo maiori cum fructu in communi animarum salute procuranda exercentur, quo Nostri longius absunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo esse possunt: nullus omnino ex ijs, qui Hebræorum, aut Saracenorum genere descendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quod si eorum quispiam errore aliquo admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, quocunque tempore ante professionem detegatur, admonito prius Præposito Generali, & expectato eius responso, dimittatur. De qua re omnes ante admissionem perspicue admonendi erunt. Hoc autem Decretum indispensabilis impedimenti vim obtineat, ita vt nullus omnino Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in eo dispensare possit. Hebræi, & Saraceni à Societate excluduntur.

Dec. 29. 4 Nemo deinceps iure Maioratus gaudens in Hispania, nisi habita facultate R.P. Præpositi Generalis, in Societatem recipiatur: & is sit ijs donis ornatus, vt spem magnam præbeat, se post biennium probationis fore talem, qualem nostræ Constitutiones requirunt, vt ad professionem trium votorum admitti queat. Ad professionem autem intel- Exa. c. 4. §. 2. Maioratus.

intelligatur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, vt promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicationis satis sit. tunc enim non professio, sed ordinatio procuranda erit.

Dec. 30. 5 Nostri, qui ante ingressum in Societatem Ecclesiastica beneficia quæcunque obtinent, finito probationis biennio, priusquam vota simplicia Scholasticorum emittant, omnino resignent, non obstante Canone I. primæ Congregationis. Exa. c. 4. §. 5. Quādo Ecclesiastica beneficia resignāda

Dec. 17. et 66. 6 Loca quædam Constitutionum circa nostros dimittendos, quæ videntur inter se pugnare, hac ratione sunt interpretanda & concilianda; vt caput VII. Exam. §. 2. non loquatur de omnibus, sed de eo, qui habet maiorem propensionem ad studia, quam par est, iuxta Dec. LXXVIII. quartæ Congreg. Locus autem P. II. c. II, B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obsequio Societatis, postquam emisit vota biennio exacto. is enim dimitti non potest, nisi ipse contentus esset. Nam si hoc accidat in Nouitiatu, dimitti posset, ex §. 3. eiusdem cap. II. etiamsi in ordinarijs laboribus Societatis in morbum incidisset. Constitutio autem P. IV. Exa. c. 7. §. 2. et p. 2. §. 2. lit. B. p. 4. c. 6. §. 15. lit. N. Loca Cōstitutionū conciliata circa dimissionē.

C. VI.

cap. VI. §. 15. N. sic intelligatur, vt qui in Scholasticum admissus fuisset, si emissis votis post biennium, inueniatur ineptus ad studia, & ad alia domestica ministeria, posit in rigore è Societate dimitti: quia adhuc in probatione est ad vlteriores gradus, eoque magis si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. ex æquitate tamen, si nulla sit culpa, consulatur Præpositus Generalis, vt dicit Constitutio.

Dec. 21. 66. et 75. 7 Verba illa Const. P. III. c. I. §. 7. *Doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debent*, sic intelligenda sunt, vt qui vtitur rebus suis, quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel post emissa tria vota substantialia ea distribuit, vel ijs se abdicat sine Superioris facultate, faciat contra votum paupertatis. P. 3. c. 1. §. 7. Proprietas.

Dec. 36. et 87. 8 Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo literæ humaniores doceantur, nisi ea fundatione dotatum sit, vt triginta saltem ex Nostris in eo ali posint. Quod si præterea tres Philosophiæ cursus addi Fundatores velint, eiusmodi sit, vt ex proprijs reditibus saltem sexaginta sustentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuersitatis, P. 4. c. 2. et 7. §. 1. lit. B. Ratio acceptandorum Collegiorum.

aut

aut generalis studij curam susciperet, ac supradictis Scholasticam Theologiam, & sacram Scripturam adiungeret, ita commode prospectum esse debebit, vt ad minimum centum è Nostris nutrire valeat, vt plenius in formula explicatur. Excipiuntur tamen Indicæ, & Transalpinæ regiones, de quibus nihil certi præscriptum fuit. Et nihilominus circa multiplicationem Collegiorum Congregatio commendat R. P. Præposito, quod Dec. XI. secundæ Congreg. & XXX. tertiæ Cong. generalis continetur.

Dec. 55. et 72. 9 Sequantur nostri Doctores in scholastica Theologia doctrinam D. Thomæ, iuxta praxim in libro De Ratione studiorum ponendam, & à P. Præposito Generali explicandam. Neque deinceps ad Cathedras Theologicas promoueantur, nisi qui D. Thomæ doctrinæ bene affecti fuerint: ab ea vero alieni, à docendi munere repellantur. P. 4. c. 14 §. 1. Doctrina S. Thomæ sequenda.

Dec. 23. 24. et 80. 10 Nullo casu exerceri liceat facultatem dispensandi in contrahendo biennij spatio ad hoc, vt quispiam ante expletum biennium censeatur verus Religiosus, & Scholasticus approbatus per emissa vota simplicia Scholasticorum Societatis. Nec hoc repugnat Declara- P. 5. c. 1. lit. C. Biennium non contrahēdum

 tioni

tioni Constit. P.v. cap. 1. C. quandoquidem, vt facultas illa dispensandi, quæ in ea concessa est, possit aliquando effectum habere; satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennij ad professionem in casu aliquo emittendam.

Dec. 50. 11 Cum nullum in Constitutionibus certum tempus promouendi Nostros ad gradus Societatis fixos præfixum sit, aut etiam illis integris præfigi possit; cum ex illis nihil aliud habeatur, quam præscribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat; terminum vero ad illos promouendi nullum alium esse, quam sufficientiam promouendorum, pro qualitate eiusdem gradus, in Christianæ vitæ puritate, ac selecta doctrina satis cognitam, & diuturnis, ac diligentissimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione, & satisfactione: ac denique non nisi cum Societati, vel eius Præposito Generali (in cuius manu proprij cuiusque gradus iudicium nostri forma Instituti, & Apostolicæ Constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene satisfactum: Congregatio inhærens Dec. XIII. quartæ Congregationis, quod denuo confirmat, statuit nullum certum tempus prædictis gradi

P.5. c.2. §. 1. Exa. c.1. §. 8. et 12. et c.4. §. 16. et 41. et P.10. §. 7. Professionis nullum certum tempus.

gradibus conferendis præfiniendum eſſe, aut quicquam in Conſtitutionibus in hac parte innouandum: cum & noſtri Inſtituti ſubſtantialibus hoc plane repugnet, & grauiſsima ad illud labefactandum incommoda ex eiuſmodi determinatione neceſſario ſecutura eſſent.

Dec.63. et 101. 12 Vt ab omni ſpecie mali abſtineatur; & querelis etiam ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus, quoad fieri poterit, occurratur; præcipitur Noſtris omnibus in virtute ſanctę obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ quam paſſiuæ priuationis, ne quiſpiam publicis, & ſęcularibus Principum negotijs, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vlla ratione ſe immiſcere; nec etiam quantumuis per quoſcunque requiſitus, aut rogatus, eiuſmodi res politicas tractandi curam ſuſcipere audeat, vel præſumat. Idque ſerio commendatur Superioribus, ne permittant Noſtros ijs rebus vllo modo implicari: & ſi quos ad eas propenſos animaduerterent, eos loco mutandos quamprimum procurent, ſi alicubi ſit occaſio, vel periculum ſe eiuſmodi implicationibus irretiendi. P.6.c.3. §.7. Interdicitur rerum politicarũ tractatio.

Dec. 64. et 102. 13 Diligentissime cauendum est, ne Nostri cum detrimento spiritualis boni, & religiosæ disciplinæ, sese in familiaritatem Principum insinuent: nec alijs negotijs sæcularibus, licet rerum particularium, ad consanguineos, amicos, vel quosuis alios pertinentibus occupentur (nisi forte interdum iudicio Superiorum caritas aliud suaderet) vt à negotijs huiusmodi tanquam à nobis alienis abstinentes, intra nostri Instituti limites proximos nostros iuuare conemur. Quapropter Congregatio accurate cõmendat R. P. Generali, vt pro sua prudentia ea remedia adhibeat, quæ Nostros iuuent, vt secundum nostri Instituti rationem cum Principibus viris agant: & in hoc errantes Nostros, præsertim si Superiores sint; necnon & qui per negotiationes, & intercessiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant, ijs pœnis corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

P.6. c.3. §.7. Familiaritas principum, & sæcularia negotia.

P.7. c.2. K.

Dec. 61. 14 Cum Missiones ex præcipuis nostræ Societatis functionibus sint, & Professorum propriæ, Congregatio obnixe R. P. Præposito Generali commendat exe-

P.7. c.1. 1. et 3. et P.4. in procem. lit. A.

executionem, & praxim saluberrimi huius ministerij ad ædificationem, & fructum animarum maiori cum diligentia posthac in Societate exerceri, & vt apti & selecti mittantur operarij. Missiones commendantur.

Dec. 44. 15 Prouincialibus Congregationibus nulla alia potestas concedenda est, præter eam, quam habent in formula Congregationis Prouincialis, in quarta Congregatione generali confecta, & approbata. P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. Quæ potestas Congregationis Prouincialis.

Dec. 51. 76. & 103 16 Decreuit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione Prouinciali hoc modo contrahendum esse, vt pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragesimum numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis Congregatio. Et in vtroque casu duæ tertiæ congregatorum partes sint Professi: ita vt præter Prouincialem, & Superiores omnes Locales, & Procuratorem Prouinciæ, vel maximi Collegij, conueniant tot Professi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendũ sufficiant. Quod si contigerit numerum Superiorum, qui professi non sint, ita excrescere, vt tertiam suffragiorum partem su- P. 8. c. 3. Numerus Congregãdorũ contractus.

perent, tunc tot Professi addantur, seruato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes, vt dictum est, conficiant, etiamsi hoc modo præfixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcunque in Congregatione locum non habeant.

Dec. 60. et 74. 17 Substantialia nostri Instituti ea in primis sunt, quæ in formula, seu regula Societatis, Iulio III. Summo Pontifici proposita, & ab eo alijsque eius successoribus confirmata continentur. Deinde ea, sine quibus illa, aut nullo modo, aut vix constare possunt; cuiusmodi sunt esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo: Non esse necessarium, vt in dimittendis forma iudicialis seruetur: Reddendam esse Superiori conscientiæ rationem: Contentum esse debere vnumquemque, vt omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur: Paratos esse debere omnes, vt se inuicem manifestent debito cum amore & caritate. Et alia similia.

P.8.c.7. et 1.Cōgregat. Tit.2. Dec. 2. et 2.Cōgreg.d.9. in For. Cōg.Gener.§.66 et 68. Substātialia nostri Instituti.

Dec.34. 18 Quod in Can.xxxII.primæ Cong. statuitur, non licere Generali Præposito mutare Officiales, qui ab ipso creantur, vsque ad dissolutionem Congregationis;

P.9. c.3. §. 3. 14. et 15. Officialiū mutatio tempore Congregationis.

nis; absolute de omni Congregatione generali, quibuscunque in casibus congregata, intelligendum est.

Dec. 27. 19 Assistentes Præpositi Generalis suffragium habeant decisiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem. P. 9. c. 5. §. 3. et c. 6. §. 10. Assistentiũ votum decisiuum sicut Prouincialiũ.

Dec. 70. 20 In virtute sanctæ obedientiæ præcipitur omnibus, qui resciuerint, aut deprehenderint quoscunque machinari aliquid, aut machinatos fuisse contra Institutum Societatis, vt quam primum poterunt, Præposito Generali tam auctores, quam vere complices fideliter deferant, vt ille pro suo officio, & Congregationis generalis voluntate, eos debitis pœnis afficiat, & à Societate dimittat. Par. 10. Const. Reuelandi machinantes cõtra Institutum.

CANONES SEXTAE

Dec. 68. Cong. 6. *Congregationis generalis auctoritate eiusdem confecti.*

Dec. 14. DECRETVM Quintæ Congregationis generalis septuagesimum contra Societatis perturbatores, nuper à Sanctiss. D. N. Paulo V. confirmatum, non modo ab hac Congregatione probatur, ac renouatur; verum etiam ita extenditur, vt Nostros complectatur omnes, qui cuiuslibet siue de Societate, siue externi opera vtantur ad eiusdem Societatis pacem perturbandam. Ad hęc omnibus Prouincialibus præcipitur in virtute sanctę obedientiæ, vt in huiusmodi homines inquirant, reosque certi criminis ad Generalem Præpositum deferant, dentque operam, vt Societas intelligat, ipsos non minus strenuè, quàm fideliter suo ea in re munere fungi. Contra perturbatores.

Dec. 24. 2 De Constitutionibus immutandis si quando in Congregatione generali agendum esset, pro eo quanti illas facere par est, quæ tot lacrymis, tamque assiduis orationibus à B. P. N. sunt conditæ, Quæ suffragia ad immutandas Cōstitutiones.

ditæ, tractare deinceps minimè liceat, nisi prius plura quàm media suffragiorum pars, ea de re agendum decernat, non obstante Decreto 11. primæ Congregationis generalis, tit. 11. & Congregationis secundæ Decreto ix. & x. Ipsum verò Decretum nequaquam conficietur, nisi ex tribus eorundem suffragiorum partibus duæ minimùm conuenerint.

Dec. 25. 3 Si quis in Congregatione Prouinciali aliquid fortasse proposuerit tractandum, quod vel apertè substantialibus Instituti aduersum sit; vel certe dubium, vtrum ijs aliquo modo repugnet; si etiam vbi audiuerit, id quod proponitur, Instituto planè esse contrarium, aut dubium an sit videri, iuxta formulam Congregationis prouincialis §. 3 eò adhuc vrgeat, vt ea de re agatur; in eum Præpositi Generalis iudicio animaduertendum erit. De contra substantialia proponentibus.

Dec. 26. 4 Nulla Prouincialis Congregatio de tollendis, aut immutandis Constitutionibus, vel Congregationum generalium Decretis, generali Congregationi agendum proponat, nisi aut omnibus, qui eidem Congregationi prouinciali intersunt, aut ex tribus partibus duabus Quomodo Generali Congregationi proponenda.

saltem

ſaltem viſum fuerit proponendum. Si autem hac ratione conſenſerint ſuffragia de huiuſmodi aliquo eſſe tractandum, nequaquam poſtulabitur, vt Conſtitutiones vel Decreta tollantur, immutenturve: ſed ſolùm adferentur incommoda, quæ vel ſecuta ex eorum obſeruatione, vel ſecutura videantur; ad eaque vitanda, à Congregatione generali remedium ſimpliciter quæretur.

Dec.30. 5 Cùm magnus ex Iuniorum à reliquis ſegregatione in ijs Prouincijs fructus conſtet, in quibus ea fieri cœpta eſt, tum ad ſpiritus primitias ac feruorem, quem initio hauſerunt, conſeruandum; tum ad eos, quales Inſtitutum noſtrum poſtulat, effingendos; ſegregatio eadem huius auctoritate Congregationis approbatur, & confirmatur. Commendatur præterea Prouincialibus, vt tam vtile Iuniorum ſeorſim à cæteris habitandi, viuendique inſtitutum, ſicubi fortè nondum cœpiſſet, inuehi, atque obſeruari curent, tum in Seminarijs maximè, illiſque in Collegijs, in quibus numerus eorum maior eſt; tum verò etiam in alijs, vbi commodè fieri poſſe iudicauerint. Atque ad huius De Iuniorum ſegregatione.

rei

rei feliciorem, faciliioremque progressum Generali Præposito commendatur, vt Instructionem aliquam conficiat.

Dec. 35. 6 Etsi ad tollendos omnes scrupulos de Collegijs, in quibus nostrorum Studentium Seminaria non sunt, retinendis, satis esse poterat perpetua, atque ab ipso B. Fundatoris tempore ad hanc vsque diem continuata eorundem tum instituendorum, tum retinendorum consuetudo, optima legum interpres: nihilominus tamen, cum Societas ex communicatione Priuilegij, à fel. record. Iulio II. Ordini Prædicatorum concessi, atque ex proprio Priuilegio fel. record. Iulij III. quæ in Instituto, eiusque formula dubia sunt, declarare possit; ne vllus in posterum rem eiusmodi in controuersiam vocet, declarat in præsentia Congregatio, non solum Collegia, vbi Seminaria Nostrorum sunt, sed etiam alia, in quibus literarum studia tractantur, atque vbi scholæ ad proximorum vtilitatem apertæ sunt, Societatis Constitutionibus, Institutoque esse consentanea. Et Professos atque Coadiutores formatos (de quibus maior esse poterat dubitatio; nam de ceteris scrupuli nihil subest) qui eiusmodi Collegijs,

De Collegiis quæ Seminaria non habent.

De professorum in Collegiis habitatione.

legijs, etiam vt operarij, necessarij aut vtiles sunt, in eis sustentari posse: neque propterea fieri, vt Societas Professa ex Collegiorum reditibus (quod Domibus tantum Professis interdictum est) iuuetur. Curandum tamen omnino, vt Collegia inchoata perficiantur, quo vel nostri Scholastici ibi aliquot ali; vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminarijs ex illorum cōtributione sustentari, vel alia ratione huic negotio prospici possit, vt R. P. Præposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis vtilitatem, & commune Ecclesiæ bonum expedire visum fuerit.

Dec. 38. 7 Instructio pro Confessarijs Principum, à P. N. Generali confecta, huius auctoritate Congregationis approbatur & confirmatur. Vt autem illi integre suum obeant munus, vtque nullum in Societatis ministerijs paupertatis nostræ puritas detrimentum patiatur; statuitur, Nostris, eo maximè nomine, quod cum Principibus ac viris primarijs agunt, vel eorum Confessarij sunt, ab ijs quicquam ad proprium vsum, dispositionemque accipere minime licere; neque Superiores ad eam rem facultatem concedere posse: eosque à quibus huius- Instructio pro Cōfessarijs Principum cōfirmatur.

huiuſmodi aliquid prcuratum conſtiterit, eſſe puniendos; . Idem Congregatio de alijs Confeſſarijs, de Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, & amicos intelligi, maximeque, ab ijs obſeruari voluit, qui in Miſſionibus verſantur. Quod ſi ſponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui ex Noſtris mittatur; id iuxta Regulas, in communem vſum accipi, ac diſpenſari par eſt. Superiorum deinde prudentiæ erit videre, quid in caſibus particularibus ſit faciendum: ac ſi qua in re dubium incidat, ad R. P. Generalem referri oportebit.

Dec. 46. Triduana recollectio.

8 Ante votorum renouationem vacatio per triduum inſtituatur. ea huiuſmodi erit, vt ceſſent ab omnibus occupationibus, qui ea renouaturi ſunt, etiã literarijs, præterquam à conſuetis lectionibus, vbi eæ habentur. exercebunt autem ſe eo tempore in rebus ſpiritualibus iuxta inſtructionem, quam vt confici curet, Congregatio R. P. Generali commendat.

Dec. 46. Quotannis exercitia ſinguli obibãt.

9 Noſtri omnes quotannis continenti octo vel decem dierum ſpatio ſpiritualibus exercitijs vacent. Porro illorum

lorum vſus ſummopere Noſtris à Congregatione commendatur; præcipuè vero Superioribus: qui non modo ceteros ſuo exemplo præibunt, ſed omnibus ſuperatis difficultatibus, tempus ſingulis commodum attribuent, quo cum fructu peragantur.

Dec.49. 10 Cum obſeruatio Regularum IX. & X. Summarij, ex cap. IV. Exam. §.8. deſumptarum, ad diſciplinam religioſam conſeruandam maxime conducat, Congregatio hæc circa illas declarat. Declaratio Regul. Sum.9. & 10.

§. 1. Licitum eſſe omnibus Noſtris manifeſtare Superiori, vt patri, quodcunque delictum alterius, ſiue leue, ſiue graue: & hunc eſſe ſenſum Regulæ, cum ex illis verbis cap. IV. Exam. conſtet, Noſtros cedere cuicunque iuri famæ, quòd huic manifeſtationi obſtare poſſet; & facultatem facere omnibus deferendi ad Superiores quęcunque de illis notata fuerint. Licet manifeſtare Superiori, vt patri quodcunque delictum.

§. 2. Verba autem illa Regulæ, *Per quemuis, qui extra confeſsionem ea acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio notata, & obſeruata fuerint: non autem de ijs, quæ ipſimet ſecreto, & conſilij petendi gratia, vt dirigantur, vel iuuuentur, alteri communicauerint. Quomodo defectus manifeſtandi.

§. 3. Nec

§. 3. Nec opus esse Nostros expectare, vt rogentur à Superioribus, vt ea manifestent, cum verba illa *præsertim vbi à Superiore fuerit ita præscriptum*, satis declarent, debere eos esse paratos ad hanc manifestationem, non expectato Superioris præscripto. Quādo Superiori aperiendi.

§. 4. In delictis vero, quæ vergunt in detrimentum boni communis, aut damnum imminens tertiæ personæ, (qualia sunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt sunt lapsus carnis cum complice, seminatio discordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Institutum, vel Superiores, præsertim Generalem; detrahendi, vel susurrandi consuetudo, & similia) non solum posse, sed etiam teneri quemque ea manifestare Superiori, vt patri, vt prouideat secreto, & prudenter tam bono Subditi, quam Religionis. Ad quæ aperienda teneantur

§. 5. Quando autem prudenter iudicaretur, non posse adhiberi sufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ personæ, nisi assumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denunciationem iudicialem Superiori faciendam. Quomodo autem Quando opus erit iudiciali denunciatione.

ea

ea in re se gerere debeat Superior, dicetur in Instructione.

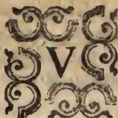
Nouitijs declarentur.

§. 6. Hæc quæ sancita sunt à Congregatione circa Regulam nonam & decimam Summarij, Nouitijs ostendantur, ijsdemque declarentur, iuxta Regulam decimam quintam Magistri Nouitiorum, inter alia, quæ ipsis paulatim explicantur.

CANONES SEPTIMAE *Congregationis auctoritate eiusdem confecti, & recogniti.*

Dec. 130 Cong. 7.

Dec. 65. 1 Igesimus septimus dies Septembris, Diuis Cosmæ, & Damiano sacer in memoriam natæ, confirmataque tunc primum Societatis, ea à Nostris veneratione colendus erit, vt Patres sacra omnia eo die peragenda, reliquique Rosarium, aliasque preces, ac communionem sacram Deo pro tam felicibus initijs, prosperisque successibus offerant. Dies Confirmationis Societatis.

Dec. 23. 2 In priuilegio B. P. Nostri ieiunium per vniuersam Societatem seruetur. Ieiunium in peruigilio. B. P. Ignatij.

Dec 37. 3 Nemo localium Superiorum, Prouincialium, aut Visitatorum etiam, Sanctorum Reliquias, Domibus, Collegijsque applicatas quacunque ex causa, Nostris, aut externis largiatur, aut sibi vsurpet. Si quis aliud fecisse deprehensus fuerit, iudicio Patris Nostri pro rei grauitate puniatur. Reliquiæ.

Dec. 34. §. 4. 4 In annua recollectione, quæ ab omnibus fieri debet, ab omni occupa- Exercitia spiritualia

tionum genere abſtineant: caueantque Superiores, ne vel ipſi, vel alij, eo tempore vllis negotijs, ac ne confeſſionibus quidem excipiendis, aut habendis concionibus occupentur.

Dec. eod. §. 3. 5 Ante nocturnum conſcientiæ examen integer ſuperſit quadrans, qui lectioni ſpiritualis libri, præparationique ad matutinam meditationem ab omnibus impendatur. Quadrans ante examen.

Dec. eod. §. 2. 6 Nemo orationis, aut examinis tempore ad portam, aut Eccleſiam, ſine expreſſa Superioris facultate euocetur, niſi ſolennioribus diebus, quibus Confeſſionibus in templo vacatur. Omnes vero orationis tempore, quantum negotiorum magnitudo patietur, ab omnibus ſe occupationibus expediant, & tempore ad orationem ſe recipiant. Nemo ad januā tempore examinis.

Dec. eod. §. 1. 7 In ſingulis Domibus deſignandus vir fidus, qui orationis tempore omnes viſitet, etiam illos, quibus quieſcendi tempus à Superioribus prorogatur: nullius autē voluntati prorogatio hæc permittenda erit, ſed certum omnibus ſurgendi, orandique tempus ſtatuendum; ijs etiam, qui domeſticis occupationibus orationis tempore diſtinentur (quales ſunt Coquus, Ianitor, Æditiuus, ſimileſque) Viſitatores in oratione.

lesque) certa meditationis hora assignetur, certusque á quo id temporis visitentur.

Dec. 45. 8 Feria quarta post decantatas tenebras, vsque in feriam sextam hebdomadæ sanctæ inclusiue, in Dominicæ Passionis venerationem, ab omni recreatione abstinendum erit. Cessatio recreationis.

Dec. 9. 9 Vbi primum certi aliquid de Generalis morte per Prouincias constiterit, officium pro Defunctis, sacrumque in singulis domicilijs solenne, consueto Societatis, locique more cantandum, vel dicendum: sacrumque eodem etiam die præter ea quæ á Vicario indicta, á reliquis faciendum; cenotaphio pro religiosa Societatis modestia in templo excitato. Exequiæ in obitu Generalis

Dec. 85. 10 Demortui Generalis Ordinationes, responsa ad Prouincias, priuilegia, particulares concessiones, eiusque generis alia, eamdem vim habent, quam viuo Generale habebant, donec á successore reuocentur. Ordinationes, & concessiones Generalis.

Dec. 47. 11 Qui Superiorum munus obeunt, maxime vero Prouincialium, tenebuntur vt primum illis commodum fuerit, subditos præsentes, & coram monere, vt priuilegia, & facultates á prædecessori- Facultates á Superioribus concessæ.

bus concessas aperiant: vt illas ipsi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint. Vsque ad quam denunciationem facultates omnes in suo robore manebũt. qua peracta si subditi illas non aperiant, pro abrogatis de facto habendæ erunt. Facultates etiam à Visitatoribus concessas tenebitur quisque Prouincialibus rogantibus aperire. has tamen illi, nisi Generali admonito, reuocare non poterunt.

Dec. 61. 12 Si quis annuos perpetuos reditus, aut stabilia quæcunque bona Collegio donaret, aut legaret, cum onere partem aliquam prouentuum illorum annue in perpetuum professæ Domui numerandi; nullo modo prouentus hi perpetui à professa Domo admittẽdi essent, quod ea res cum peculiari paupertatis Professorum voto, illiusque puritate pugnare, ianuamque laxandæ paupertati aperire videatur. Annui reditus pro Domibus profeßis.

Dec. 57. 13 Inter negotia ad rationem status pertinentia quibus miscere se Nostri Canone XII. Congregationis V. generalis sub præcepto prohibentur, iuxta explicationem R. P. Claudij numerari non debent, quæ pertinent ad solã conscientiam, directionemque Principum, qui consi- Negotia ad rationem status pertinentia.

consilium à Nostris petunt: sed illa omnia, quæ à spirituali instructione diuersa sunt: qualia sunt, quæ ad Principum inter se fœdera, vel ad regnorum iura, & successiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia quam externa. Ac si quis publicis harum, similiumque rerum consilijs interesset, aut tractandis ijs operam re ipsa impenderet, contra XII. Canonem Cong. V. fecisse censendus esset.

Dec.38. 14 Nulli Patrum quacunque ex causa, certus, stabilisque Coadiutor concedatur: sed quandocunque contigerit, aliquem alicuius opera egere, talem Superiores, pro negotiorum, temporumque, ac occurrentium necessitatum varietate, e domesticis assignent, quem ad id muneris commodissimum iudicauerint: ita vt nec ad egrediendum quidem domo idem semper tribuatur. Visitatoribus tamen, & Prouincialibus stabilis Coadiutor negandus non erit. Nulli certus socius.

Dec.42. 15 Omnes vi quarti voti in Congregatione Quinta explicati, Præposito Generali certum gradū imponenti obedire tenentur. rationes tamen, quas consueto Societatis more quilibet proponere volet, scripto proponendæ in posterum erunt. quibus examinatis si in- Gradus acceptatio quando obligat.

ſententia Generalis perſeuerauerit, certumque abſolute gradum ſtatuerit, licet non addat obedientiæ præceptum, tenebitur talis imperatum gradum ſuſcipere, vt ſi non fuerit obſequutus, cenſendus ſit in malo ſtatu eſſe, & à Sacramentorum vſu, ac adminiſtratione repellēdus.

Dec.30. 16 In eos, qui in conſultationibus, examinibus ad ſtudia, & profeſſionem, in informationibus ad gradus, & gubernationem; in Congregationibus tam prouincialibus, quam generalibus peracta euulgant, diligenter inquirant Superiores, repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo puniant, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non inferiorum priuationem. Euulgatores rerum ſecretarũ.

Dec.24. 17 §. 1. Omni omnino bonorum adminiſtratione, vt primum Nouitiatum ingreſsi fuerint Noſtri, ſe exuant. quorum adminiſtratio, ei Prouincialis iudicio committenda, qui maiori eam fide tractaturus videbitur.

§. 2. Quo tempore nihil Noſtri ex annuis ſuorum cenſibus, ſola voluntate ſua, in proprios, in Noſtrorum, in Collegiorum vſus conuertere poterunt. ad pias tamen cauſas, locaque, per modum elee-

elemoſynæ, Prouinciale annuente, quædam è prouentibus annuis donare non vetantur.

§. 3. Bonorum vero quorumcunque dominio, ſiue realium, ſiue perſonalium, eorumque ſiue perpetuorum, ſiue vitalitiorum, quando per ætatem, patriaſq. licebit leges, iurique etiam ſucceſſionis omni, cum id P. N. imperauerit, exuere ſe Noſtri teneantur. Bonorum diſtributio.

§. 4. Penſionibus tamen Eccleſiaſticis, ſimilibus generum horum, cum ita perſonalia ſint, vt ſuper Noſtrorum perſonis conſtituantur, abdicare ſe in ſolidum Noſtros non expedit: Patris tamen Noſtri iudicio annua illorum diſtributio committenda, nullaque talium adminiſtratio poſſeſſoribus permittenda.

§. 5. Quadriennio tamen à Societatis ingreſſu, bonorum Noſtris poſſeſsio conceditur. quam nulli, præterquam Generali, idque in grauibus cauſis prorogare liceat. cuius prorogationis tempore, nihil ex annuis prouentibus poſſeſſionibus illorum accreſcet, ſed in pias cauſas annui hi fructus Prouincialis iudicio impendentur.

§. 6. Si ante quadriennij expletionẽ, perfectionis ſtudio, abdicare ſe quis in

ſolidum bonis in Noſtrorum vſum voluerit; ſolius Patris Noſtri iudicio abdicatio talis permittitur. quod ſi id temporis ad pias externorum cauſas proprietate, aut annuis prouentibus exuere ſe vellet, impediendus non erit.

Dec. 19. 18 §. 1. Nemo Noſtrorum ex quacunque propinquorum, aliorumve cauſa, tribunalibus ſe ſiſtat, liteſue dirigat, aut proſequatur; curam adminiſtrandi illorum bona ſuſcipiat; ad Eccleſiaſticas, aut ſæculares dignitates, muniaue promoueat, ſine expreſſa Generalis Præpoſiti facultate, quam illi ſoli Congregatio voluit reſeruatam. Tribunalia.

§. 2. In alijs pijs propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, ſimiliumve commendationibus, nihil ſine Superioris loci facultate tentandũ erit. qui in rebus alicuius momẽti, de ijs quæ moram non patiebantur à ſe conceſſis certiorem Prouincialem faciet: in ijs autem quæ morã patientur, pro impetranda facultate referet ad Prouincialem. qui & ipſe, ſi tantam res moram ferant, in grauioribus ad Generalem decurret: ſi acceleratione opus erit, permittere rem poterit: permiſſionis tamen cauſam, remque ipſam Generali prima data Pia negocia:

ta opportunitate indicabit.

Dec. 27. 19 §. 1. Licet peculiari præcepto sub mortali obligante, aut grauioribus censuris, ne Nostrorum quisquam apud Superiores externorum sibi patrocinia, aut intercessiones paret, non visum fuerit in præsentiarum inhibere; pro delicti tamen qualitate grauiter à Superioribus tales puniendi; vt à re prætensa, atque certum etiam tempus ab omni in Societate digniore munere obeundo, vel vocis tám actiuæ, quam passiuæ iure, si quod habent, excludantur. Patrocinia, & intercessione externorum.

§. 2. Quod si qui inscij patronos hos patiantur, vbi primum studia, molitionesque talium intellexerint, teneantur illorum consilia Superioribus aperire, conatumque quantum poterunt impedire: quod si neglexerint, erunt pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendi. ijsdemq legibus, ac pœnis subiacebunt, qui intercessionum harum conscij silentio eas premunt, nec ad Superiores deferunt.

Dec. 18. 20 Qui temere, & ex inanibus suspicionibus, vel ex alia quapiam minus probata causa, verbo, scriptoue falsum alteri crimen imponunt; quique graues Nostrorum defectus occultos alijs quã Delatores

Supe-

Superioribus aperiunt, ſeuerè pro delicti qualitate puniantur. qua in re Superiorum conſcientia oneratur, vt ſerio in auctores inquirant, nec publice etiam in publicis delictis parcant. Qui vero auctores manifeſtare recuſauerint, pro auctoribus habendi, eademque pœna mulctandi erunt. Caueant etiam Superiores, ne faciles Delatoribus aures præbeant. diſquirãt ſingula, donec in delatę rei cognitionem veniant, vt aut innocentem liberent, aut noxium, falſumq. Delatorem pro rei magnitudine puniant.

Dec. 18. 21 Nemo ad mediatos Superiores dicta, factaue aliorum deferat, ni prius immediatos per ſe, alioſue, iuxta bene ordinatæ caritatis, & prudentiæ leges monuerit: addatque in ijs, quas ſcribit literas, monuiſſe ſe, nec emendationem ſequutam: niſi graues cauſæ ordinem hunc ſuaderent inuertendum. quod vbi acciderit, ordinis tranſgreſsi cauſas aperiet. Nemo ſcribat ad mediatos.

Dec. 19. 22 §. 1. Qui ad Societatis miniſteria idonei, dimiſsionem ab ea, nulla iuſta adducti cauſa petunt, prætenſæ ſuæ dimiſsionis rationes cum propriæ manus ſubſcriptione Prouinciali tradent, addentque nullas ſibi alias ſupereſſe. Dimiſſionem petẽtes.

Quas

Quas Prouincialis ſerio cum Conſultoribus examinatas, iudicioque ſuo & illorum addito, ad Præpoſitum Generalem mittet. quas ſi non probauerit, perpetuum talibus ſub præcepto ſilentium Prouincialis indicat: non obtemperantes pro delicti qualitate puniat, publica etiam in publicis culpis animaduerſione. certoque ſibi perſuadeant tales, ni Superioribus acquieſcant, ſecuros ſe in conſcientia eſſe non poſſe, ſed mortali culpæ, quamdiu illa animi obſtinatione tenentur, ſubiacere.

Dec. eod. §. 2. Imponitur præceptum, lataeque ſententię excommunicatio, Prouinciali reſeruata, tam in illos, qui inconſulto Prouinciale externos de dimiſsione ſua in conſilium adhibent; quam in illos, qui externorum auxilio, & interceſſione ad dimiſsionem à Superioribus impetrandam vtuntur. addanturq. pro Prouincialis arbitrio pœnæ; longeq. illis difficilior ad dimiſsionē pateat aditus. Recurſus ad externos.

Dec. eod. §. 3. Illis, qui ſola importunitate, cum alia nulla iuſta cauſa ſubſit, dimiſſionem depoſcunt, nulla in poſterum niſi cum obligatione aliam Religionem intrandi, in qua regularis vigeat obſeruantia, concedatur. quod & patentibus inſe- Cogendi ad aliam Religionē

inſeratur. ac non niſi rariſsime, & ob grauiſsimas omnino cauſas permittendum, vt liber ab omni votorum obligatione ad ſæculum redeat.

Dec. eod. §. 4. Quicunque è cauſis aut non veris, aut ſi veris, è grauibus delictis ea mente perpetratis dimiſsionem impetrarunt; certo ſibi perſuadeant, nullo ſe modo tutos in conſcientia fore: omnemque hanc facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam eſſe; omnibuſq. ſe Apoſtatarum pœnis, ac cenſuris ſubiacere. quæ res ſi in exteriori foro conſtiterit, poterunt Superiores in illos, tanquam veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia, & ſacrorum Canonum diſpoſitionem procedere. Obtendentes cauſas falſas.

Dec. eod. §. 5. Qui ad dimiſsionem ſecretas obtendunt cauſas, quibus ſe ineptos ad religioſæ diſciplinæ, votorumque obſeruationem contendunt; illas ipſi iudicio Patris Noſtri, Prouinciali, & immediato Superiori ſuo, vel alteri indicare tenebuntur; quo rebus omnibus ſerio examinatis, maturius, certiuſque aliquid de neganda, vel concedenda dimiſsione ſtatuere P. N. poſsit. qui ſi renuant prædictis PP. ſecretas illas cauſas aperire, omni obtinendæ dimiſsionis ſpe careant. Obtendentes cauſas ſecretas.

§. 6. Qui

Dec. eod. §. 6. Qui ob graue delictum publicum è Societate dimittuntur, pro culpæ prius qualitate, Superiorum arbitrio puniantur, etiam inclusione, vbi id vsus & consuetudo obtinuit. Puniantur ante dimissionē.

Dec. 8. §. 7. Profugientes à Societate, quo facilius dimissionem obtineant, nec Romæ facile à Patre Nostro audiendi; nec sine pœna pro delicti qualitate, Patris Nostri iudicio in Prouincia infligenda, dimittendi. Profugi à Societate.

Dec. 50. 23 Promissio Societatem ingrediendi, quæ simplicium votorum formula continetur, peculiarisque voti vim habet, Coadiutores etiam temporales complectitur. Votum quartū spectat etiam ad Coadiutores.

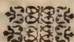
Dec. 32. et 36. 24 Seruetur in Coadiutoribus regula custodis vestium, vt sottana dimidio palmo breuiore, pallio sottanis etiã breuiore vtantur. Ijs verò, qui in posterum ad Societatem venturi sunt, omnis clericalis pilei vsus, quo Sacerdotes, & Scholastici vtuntur, interdicitur, adempta Superioribus omnibus, etiam Generali, dispensandi facultate: ita vt indispensabilis hæc res decreti vim obtineat. Coadiutorū pileus. & vestitus

Dec. 89. 25 Cum Canon tertius Congregationis primæ, dicat Generalis esse Regulas Canonum conciliatio.

las condere, intelligendus de Regulis eſt, quæ ordinationum vim habent, & non vno Conſtitutionum loco pro eodem ſumuntur: quas vt condere, ita & abrogare à Generalis vuluntate pendet. Cum vero Canon xxi. Congregationis iv. generalis Congregationis eſſe dicat leges condere, de ijs loquitur, quæ vim Conſtitutionum, & Decretorum generalium habent; quorum vniuerſam Societatem obligantium abrogatio à ſola generalis Congregationis poteſtate dependet. Atque ita duo hi Canones, quia nonnulli pugnantia continere videbantur, nullo negotio conciliantur.

Dec. 53. 26 Impedimenta primi generis, & ordinis quinque, quæ eſſentialia Societatis impedimenta Quinta Congregatio vocat, irritantia ſunt vota ſimplicia, & quamcunque inſequentem profeſsionem aliam. quo fit, vt qui illis tenentur, inhabiles, & incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum, & admiſsionem ſint, & ad quamcunque valide edendam in illa profeſsionem. Impedimenta irritantia.

INDEX EORVM quæ in Canonibus continentur.

Curan-

Commissarij.

Concionator.

Confessarius.

Oratio.

Paupertas.

Peregrinatio.

Perturbatores.

Professi.

Prouinciales.

FINIS.

